

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA MANAGEMENTU

Financování sportovního klubu TZP Nemo Zlín

Financing of the sports club TZP Nemo Zlín

Student: Bc. Jaroslav Mikl

Vedoucí diplomové práce: Doc. PhDr. Ing. Jan Novotný, CSc.

Ostrava 2010

Zadání diplomové práce

Student: **Bc. Jaroslav Mikl**

Studijní program: N6208 Ekonomika a management

Studijní obor: 6208T101 Sportovní management

Téma: **Financování sportovního klubu TZP Nemo Zlín**
Financing of the Sports Club TZP Nemo Zlín

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
2. Teoretický úvod do problematiky sportovního potápění, vymezení klíčových pojmů
3. Popis současného stavu hospodaření klubu
4. Vlastní výzkumné šetření
5. Shrnutí výsledků šetření, návrhy a doporučení
6. Závěr

Seznam použité literatury

Seznam zkratk

Prohlášení o využití výsledků diplomové práce

Přílohy

Seznam doporučené odborné literatury:

DLUHOŠOVÁ, D. *Finanční řízení a rozhodování podniku: analýza, investování, oceňování, rizika, flexibilita*. 1. vyd. Praha: Ekopress, 2006. 191 s. ISBN 80-86119-58-0.

KOTLER, P.; KELLER, K. L. *Marketing management*. Přel. Š. Černá, V. Faktor, T. Juppa. 1. vyd. Praha: Grada, 2007. 788 s. ISBN 978-80-247-1359-5.

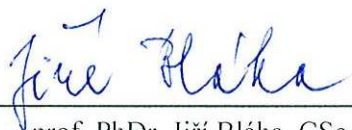
NOVOTNÝ, J. *Ekonomika sportu*. 1. vyd. Praha: Oeconomia, 2005. 118 s. ISBN 80-245-0979-2.

Formální náležitosti a rozsah diplomové práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

Vedoucí diplomové práce: **Doc. PhDr. Ing. Jan Novotný, CSc.**

Datum zadání: 20.11.2009

Datum odevzdání: 30.04.2010



prof. PhDr. Jiří Bláha, CSc.
vedoucí katedry





prof. Dr. Ing. Dana Dluhošová
děkanka fakulty

„Místopřísežně prohlašuji, že jsem celou práci, včetně všech příloh, vypracoval samostatně.“

V Ostravě dne 30. dubna 2010

.....
Bc. Jaroslav Mikl

Na tomto místě bych chtěl poděkovat panu Doc. PhDr. Ing. Janu Novotnému, CSc. za jeho odbornou pomoc, vedení, cenné připomínky a konzultace při vypracování této diplomové práce.

OBSAH

1	ÚVOD	1
2	TEORETICKÉ VYMEZENÍ POJMŮ	2
2.1	Sport.....	2
2.2	Plavání	3
2.2.1	Plavecké styly.....	3
2.3	Sportovní potápění.....	7
2.3.1	Ploutvové plavání	8
2.4	Sportovní organizace	10
2.4.1	Občanské sdružení.....	10
2.4.2	Příjmy občanského sdružení.....	12
2.5	Manažerské funkce	18
2.5.1	Manažerské role	19
2.5.2	Manažerské funkce.....	22
3	POPIS KLUBU A SOUČASNÉHO HOSPODAŘENÍ	27
3.1	Základní charakteristika klubu	27
3.2	Organizační schéma klubu.....	31
3.3	Příjmy klubu	33
3.3.1	Členské příspěvky	33
3.3.2	Příjmy ze svazu potápěčů.....	35
3.3.3	Příjmy z dotací měst, obcí a krajů	35
3.3.4	Příjmy od sponzorů	37
3.4	Výdaje klubu.....	38
4	PLÁNOVÁNÍ A ORGANIZOVÁNÍ MEZINÁRODNÍHO ZÁVODU	42
4.1	Startovné.....	44

4.2	Cílová skupina	44
4.3	Průběh závodu	45
4.4	Ceny, trofeje a finanční prémie	46
4.5	Návrhy na zlepšení pořádaného závodu	47
5	SHRNUTÍ, NÁVRHY A DOPORUČENÍ.....	49
6	ZÁVĚR.....	51

Seznam použité literatury

Seznam zkratk

Prohlášení o využití výsledků diplomové práce

Seznam příloh

1 ÚVOD

Sport můžeme chápat jako určitou životní orientaci, postoj či názor, který se vyznačuje specifickým životním stylem a způsobem života.

Během let se sport stal zcela svébytným sociálním jevem s rozsáhlým organizačním, technickým a ekonomickým zázemím, kde se vytvářejí velmi složité vazby na kulturní, ekonomické a sociální systémy společnosti. Stále významněji se prohlubuje souvislost mezi pozicí jedince ve sportu a jeho pozicí ve společnosti.

Rok od roku se zvyšují výdaje na sportovní činnosti jednotlivců, rodin a sportovních klubů. Tím pádem nastává otázka, jak tyto činnosti financovat. Malé sportovní kluby se potýkají s nedostatkem finančních prostředků k zabezpečení své činnosti a dalšímu případnému rozvoji svých členů.

Mezi nejrozšířenější sporty bezpochyby patří plavání. Plavání je při zjišťování preferencí pohybových aktivit uváděno na prvních místech u respondentů obou pohlaví, různého věku a různých profesí. Dá se tedy říci, že je nejčastěji prováděnou volnočasovou aktivitou, která má blahodárný dopad na zdraví člověka, jeho fyzickou i duševní kondici.

Cílem diplomové práce je analýza financování malého sportovního klubu pracujícího v amatérských podmínkách a zhodnocení manažerských činností prováděných v tomto klubu. Analýza bude provedena v klubu sportovních potápěčů TZP Nemo Zlín.

Diplomová práce bude vycházet z dokumentů poskytnutých klubem, při jejichž rozboru použiji komparativní metodu, čímž zhodnotím financování TZP Nemo Zlín za období 3let. Z těchto dokumentů vyberu nejdůležitější údaje, které budou analyzovány. Analýza je další metoda zkoumání, která bude použita. Je založená na rozložení zprvu nesrozumitelného celku na jednotlivé jasnější a srozumitelnější části. Při deskripci manažerských činností budu vycházet, jak z údajů poskytnutých formou osobních rozhovorů s vedením klubu, tak i z vlastního pozorování.

2 TEORETICKÉ VYMEZENÍ POJMŮ

Teoretická část vychází z obecných východisek sportu, plavání a sportovního potápění. Dále definuje občanské sdružení jako nejčastější právní formu sportovních klubů se zaměřením na jejich příjmy. Nedílnou součástí rozhodování klubu jsou manažerské činnosti, o které se práce opírá v praktické části.

2.1 Sport

Sportem se rozumí všechny formy tělesné činnosti, které ať již prostřednictvím organizované účasti či nikoliv, si kladou za cíl projevení či zdokonalení tělesné a psychické kondice, rozvoj společenských vztahů nebo dosažení výsledků v soutěžích na všech úrovních. Tvoří složku volného času a životního stylu ve vrcholové podobě, prováděna i jako profese. Plní funkce zdravotní i relaxační, zahrnuje momenty soutěživosti, výkonu, příslušnosti ke skupině. Jeho základní dělení je sport individuální a sport kolektivní. S ohledem na druh výkonu se rozděluje na relaxační, výkonnostní a vrcholový. [9]

Sportovní výkon je vymezen systémem prvků mající určitou strukturu, zákonité uspořádání a propojení různých sítí vzájemných vztahů. Jde o realizaci schopností člověka uskutečňující se prostřednictvím sportovní činnosti, tedy činnosti zaměřené na dosažení absolutního maximálního výkonu.

Relaxačním sportem jsou nazývány pohybové aktivity, které jedince provádí v mimopracovní době, ve svém volném čase, dobrovolně za účelem regenerace duševních i fyzických sil, nebo relaxace.

Výkonnostní sport představuje zázemí vrcholového sportu. Přičemž jde o podávání co nejlepších výkonů v soutěži, aniž by byl sport hlavní profesí jedince.

Vrcholový sport je charakteristický snahou o dosažení maximálního výkonu a co nejlepších výsledků ve sportovních soutěžích, nebo potažmo na reprezentační úrovni. Sport se stává alespoň na čas hlavní profesí jedince.

Individuální sport je jednou formou sportu, při které sport provozuje jednotlivec sám za sebe, na vlastní zodpovědnost, ať už tréninkovou, motivační či jinou.

V **kolektivním sportu** podává maximální výkon skupina lidí, tvořící družstvo. Ať už individuální či kolektivní sport musí mít zastřešující organizaci, která dodržuje mezinárodní pravidla, organizuje soutěže a nominuje reprezentanty.

Sportovní svaz sdružuje oddíly tělovýchovných jednot a klubů jednoho druhu sportu a má propojení na mezinárodní sportovní organizace.

2.2 Plavání

Plavání patří mezi pohybové aktivity cyklického charakteru s velkým aerobním potenciálem, podobně jako běh, jízda na kole, běh na lyžích, chůze či veslování. Plavání je v některých případech výhodnější pohybovou aktivitou než ostatní, protože šetří pohybový aparát a při lokomoci významněji zatěžuje paže. Další výhody plavání souvisejí s vlivem vodního prostředí na náš organismus a to díky těmto přednostem:

- ve vodě se pohybujeme ve vodorovné poloze a voda nás nadlehčuje,
- současně nám klade při pohybu mnohonásobně vyšší odpor než vzduch, musíme tedy ve srovnání s ostatními, dříve zmiňovanými, aerobními sporty vynaložit podstatně více energie na vlastní pohyb,
- energetická náročnost je na jednotku překonané vzdálenosti několikanásobně vyšší než u ostatních sportů.
- tepelná vodivost vody je přibližně 25krát vyšší než tepelná vodivost vzduchu z čehož plyne, že k zajištění stálosti vnitřního prostředí musíme v chladnějším prostředí vynaložit více energie

2.2.1 Plavecké styly

Z laického hlediska máme čtyři základní plavecké styly a to: kraul, znak, prsa a motýlek. Ovšem záleží na každém plavci, na jaké úrovni má techniku jednotlivých stylů, podle čehož posuzujeme zvládnutí daného plaveckého stylu. Pro ploutvové plavání je nejdůležitější osvojení si plaveckého stylu motýlek, především tedy pohyb nohou, tzv. delfínové nohy. [3]

Kraul

Plavecké výkony dokazují, že kraul je v současnosti nejefektivnější plaveckou technikou. Pro svoji efektivitu je využívána i v dalších sportech, jejichž součástí je plavání. Pro svou efektivitu se nejčastěji využívá v disciplíně volný způsob.

Snažíme se zaujmout takovou splývavou polohu těla, aby odpor při pohybu vpřed byl co nejmenší. Plavec leží na hladině v mírně šikmé poloze, ramena a horní část zad jsou částečně nad hladinou. Hlava je po většinu pohybového cyklu obličejovou částí ponořená ve vodě. Vdech provádíme pootočením hlavy do strany těsně nad vodou. Výkyvy těla kolem podélné osy nám při souhře umožňují snadnější přenos horních končetin. Pohyby horních končetin vytvářejí rozhodující hnací sílu. Paže provádí střídavý pohyb po uzavřené křivce a přenáší se uvolněně, převážně v pokrčení vpřed vzduchem. Po zanoření paže do vody dochází k faktickému začátku záběru, ruka má mírně miskovitý tvar a snaží se „zachytit“ vodu. Pohyb pokračuje směrem dolů a vzad. V druhé polovině záběru se opět natahuje. Dráha ruky připomíná esovitou křivku. Záběrová fáze pohybu končí, když ruka dosáhne úplného natažení podél těla. Pohyby dolních končetin lze charakterizovat jako střídavé vlnivé kmitání v rozsahu maximálně 50cm, špičky chodidel jsou natažené a směřují k sobě. Pohyb vychází z kyčelního kloubu, kolenní kloub není v pohybu aktivní, v hlezenním kloubu je pohyb prováděn v maximálním rozsahu. Svalové úsilí je vyšší při pohybu dolů. [3]

Znak

Plavecký způsob znak je jediným stylem prováděným na zádech, který má ovšem mnoho modifikací např. pro záchranářské nebo zdravotní plavání. Základní znak je prováděn ve splývavé poloze na zádech s využitím znakových nohou a pohybů paží.

Poloha těla plavce je vodorovná, pánev podsazená, ramena jsou u hladiny a boky o něco níže. Hlava je mírně přitažena bradou k hrudníku. Úhel mezi tělem a hladinou se pohybuje od 5° do 10° s ohledem na intenzitu plavání. Při záběru horních končetin dochází ke značným výkyvům těla kolem podélné osy. Obdobně jako u plaveckého způsobu kraul se jedná o střídavý pohyb probíhající po uzavřené křivce. Pod hladinou probíhá fáze záběrová a nad hladinou fáze přenosu. Záběrová fáze začíná zasunutím natažené paže do vody v šíři ramen. Dlaň zasouváme od vody malíkovou hranou a vedeme záběr dlaní podél těla

pod hladinou, pozvolna paži ohýbáme v lokti. K záběru se vytáčíme rameny do strany zabírající paže. V druhé části záběru se paže postupně napíná a její pohyb končí na úrovni stehna, ruka směřuje dlaní ke dnu. Fáze přenosu začíná uvolněným vytažením paže z vody, obvykle hřbetem ruky nebo malíkovou hranou. Paži přenášíme napnutou, záběrové svalstvo odpočívá. Pohyby paží probíhají proti sobě, paže se nedobíhají. Záběry dolních končetin jsou podobné jako u kraulu. Rotace ramen kolem podélné osy má vliv na pohyb pánve, dolní končetiny vyrovnávají polohu těla. [3]

Prsa

Plavecký způsob prsa patří mezi nejstarší sportovní plavecké techniky. Lze říci, že dodnes je zejména v rekreačním plavání nejvyhledávanějším způsobem, a to převážně starší generací.

Poloha plavce se v průběhu plavání mění. Při splývání se plavec snaží zaujmout optimální hydrodynamickou polohu – snaha o dosažení maximálního vytažení těla po hladině, boky mohou být mírně výš než ramena a hlava. Při ukončení záběru horních končetin jsou naopak ramena a hlava nejvyšší poloze, plavec jakoby vystupuje z vody, trup je prohnutý. Je to okamžik vdechu, po kterém následuje přenos paží vpřed, zanoření hlavy a fáze splývání. Horní končetiny pracují současně a symetricky. Hovoříme o čtyřech fázích pohybového cyklu: fáze přípravná, záběrová, přenosu a splývání. Přípravná fáze začíná ve vzpažení a paže se pohybují od sebe do stran asi 25cm pod hladinou. Navazuje na ni fáze záběrová, která začíná ohnutím paží v loketním kloubu a záběrem šikmo dolů, předloktí do stran. Důležité je nastavení záběrových ploch, vnitřní strany předloktí a dlaní. V okamžiku, kdy dlaně dosáhnou úrovně loktů, přitahuje plavec ohnuté lokty k sobě navzájem a k hrudníku. Záběr probíhá se stupňovaným úsilím. V okamžiku přitahování loktů se tělo plavce prohýbá, hlava a ramena se dostávají nad hladinu, boky zůstávají na hladině. Plavec se rychle a mohutně nadechuje. Začíná fáze přenosu, paže se pohybují švihem vpřed, po dosažení vzpažení následuje fáze splývání. Plavec vydechuje. Pohyby dolních končetin jsou současné a symetrické. Jejich provedení je obtížné, skládá se ze tří fází: přípravná, neboli skrčování, záběrovou fází a splývání. V průběhu přípravné fáze se nohy zanožují v kolenou se snahou dostat chodidla k hladině. Vzdálenost kolen od sebe navzájem je maximálně v šíři boků, paty se pohybují vně kolen. Pohyby jsou maximálního rozsahu. Při dokončení přípravné fáze

je důležité provést výrazné ohnutí a vytočení chodidel do stran. V tomto postavení chodidel se provádí vlastní záběr, který je energický. Chodidla a bérce směřuje vzad a do stran. Záběrová fáze končí snožením, chodidla se uvolní. Následuje splývání, jehož délka je přímo úměrná intenzitě plavání. [3]

Motýlek

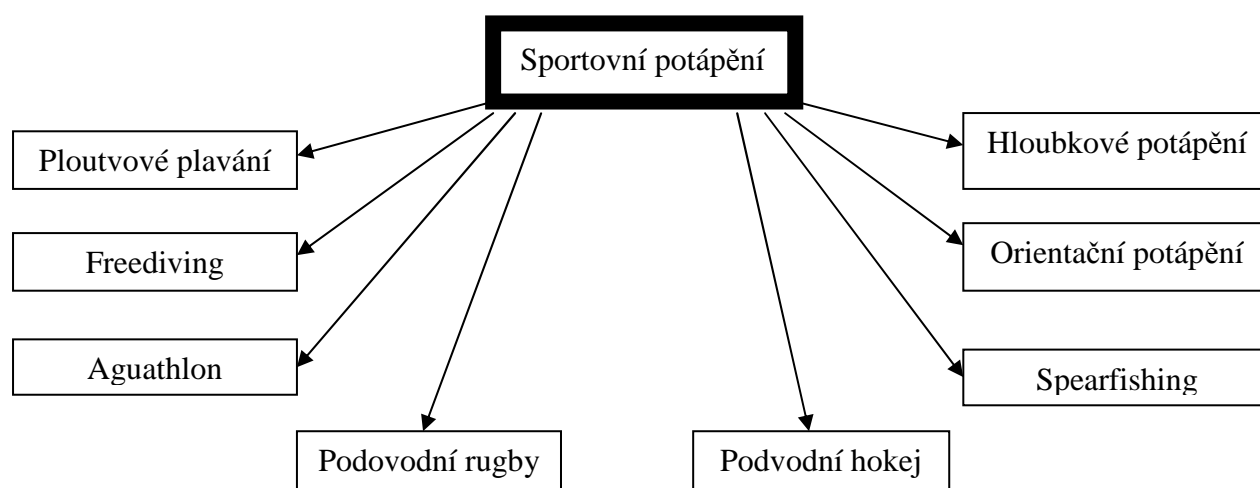
Je po kraulu druhým nejrychlejším plaveckým způsobem. Je náročný koordinačně i na úroveň tělesné zdatnosti. Vzhledem k vlnivému pohybu těla se vžil i jiný název tohoto způsobu plavání – delfín. Právě vlnivý pohyb je základem pro ploutvové plavání.

Poloha těla i poloha hlavy je proměnlivá, což je ovlivněno vlněním celého trupu v průběhu záběrových pohybů horních a dolních končetin. Pohyb dolních končetin je součástí delfínového vlnění plavce. Popis pohybu dolních končetin a trupu začínáme po ukončení současného záběru nohou v dolní poloze. Tento pohyb provází zvednutí pánve a snížení ramen. Následuje pohyb nahoru až na úroveň hladiny, nohy jsou natažené, pohyb vychází z kyčelních kloubů. Současně klesá pánev a pohyb nohou dolů je zahájen opět z kyčelních kloubů, zároveň dochází k mírnému ohnutí nohou v kolenou. Je to výsledek tlaku vody na záběrové části nohou. Pohyb je v nejnižším bodě zakončen ploutvovitým pohybem nártů. Pohyby horních končetin jsou současné a symetrické, podobají se kraulovému záběru provedeným současně. Během jednoho cyklu provedou záběr pod hladinou a přenos vzduchem v kruhovém pohybu. Pohybový cyklus začínají obě paže v předpažení. Přibližně v šíři ramen zasouvá plavec dlaně do vody mírně vně. První krátká část záběru je charakteristická pohybem do stran, plavec se snaží „zachytit“ vodu. Následuje přitahování, což je pohyb paží po oblouku směrem dovnitř. Je nutné zdůraznit vysoké postavení loktů. V okamžiku, kdy horní končetiny protínají osu ramen, nadloktí svírá s předloktím úhel zhruba 90 - 120°. Druhá polovina záběru, tzv. odtlačování, probíhá při postupném natahování paže za pohyb vzad a vzhůru až ke stehnům. Pohyb paží se v průběhu záběru zrychluje, v záběru dosahuje nejvyšší rychlosti. Po ukončení záběru se paže přenášejí švihem nad hladinou, vně od podélné osy plavce. Přenosu paží pomáhá skloněná hlava. Nutno podotknout, že v ploutvovém plavání se pohyb paží vůbec nevykonává, zcela výjimečně ve finiši závodu. [3]

2.3 Sportovní potápění

Sportovní potápění je zastřešující pojem pro sporty, které se uskutečňují ve vodě, ať už s různými pomůckami, nebo bez nich. Do této kategorie spadá několik druhů sportů, které jsem pro přehlednost vypsál v obrázku č.1.1. V České republice spadá sportovní potápění pod Svaz potápěčů ČR a zároveň pod světovou potápěčskou organizaci C.M.A.S. (Confédération Mondiale des Activités Subaquatiques).

Obrázek č. 1.1: Sportovní potápění a jeho poddisciplíny



Zdroj: Vlastní zpracování

- **Freediving** – jde druh potápění tzv. nádechové potápění, jehož základní myšlenkou je vydržet na jeden nádech co nejdéle pod vodou, ať už staticky na pod hladinou, či v pohybu,
- **Aguathlon** – jedná se o kombinaci plavání a běhu,
- **Podvodní rugby** – tento podvodní kolektivní sport se vyznačuje snahou jednoho týmu umístit míč naplněný slanou vodou do koše druhého týmu,
- **Podvodní hokej** – další druh kolektivního sportu, podobný hokeji, hrající se s míčkem pod hladinou, přičemž hráči mohou hrát pod vodou pouze na nádech,
- **Hlubkové potápění** – potápěči usilují o dosažení co největší hloubky vlastními silami. K zanoření a vynoření mu nepomáhá žádné zařízení, jenom k orientaci a větší bezpečnosti slouží vodící lano, po kterém v této disciplíně nesmí ručkovat,

- **Orientační potápění** – při orientačním potápění závodník musí v časovém limitu objet připravenou trať za pomoci mapy a kompasu. Nesmí se během závodu vynořit,
- **Spearfishing** – jde o lovení ryb v hloubkách na nádech s pomocí harpuny.

2.3.1 Ploutvové plavání

Ploutvové plavání je samostatná sportovní disciplína, při které plavci využívají ploutví a šnorchlu k dosahování maximálních výkonů a rychlostí.

Technika ploutvového plavání

Plavání s ploutvemi je jednoduchý symetrický pohyb a velmi efektivní technika pohybu ve vodě. Při plavání s ploutvemi je potřeba dosáhnout dobrého obtékání těla vodou. Z tohoto důvodu musí být tělo plavce v hydrodynamické poloze, která se vyznačuje vzpaženými pažemi, vytaženými vpřed tak, aby profil těla byl co nejmenší. Hlava je maximálně skrytá mezi pažemi, dlaně jsou dány přes sebe. Šnorchl je připevněn zepředu na hlavě.

Plavec v této poloze provádí tzv. delfínový kop. Při tomto kopu plavec kope oběma nohama současně. Pohyb nevychází pouze z nohou, ale do akce jsou zapojeny i břišní a zádové svaly. Celkově tento kop vypadá jako delfínové vlnění. Tato technika je přibližně stejná na hladině i pod vodou. [17]

Vybavení plavce

Plavci s ploutvemi používají dvě základní části vybavení, šnorchl a monoploutev. Při tréninku jsou také používány klasické gumové ploutve. Poněvadž se některé disciplíny absolvují pod vodou, používají plavci též láhve se vzduchem a zařízení předávající vzduch z láhve do úst plavce, tzv. automatiky. V dnešní době už je samozřejmostí pro dosažení co nejlepšího výkonu využívání tzv. zrychlovacích plavek, které obepínají celé tělo plavce a jsou tvořeny například ze žraločí kůže. [17]

Šnorchl

Jedná se o plastovou trubici speciálního tvaru sloužící k dýchání plavce. Trubice má vnitřní průměr 19 - 23 mm a délku maximálně 480 mm. Na trubce je upevněna kovová čelenka s pevným páskem či gumou, která slouží k uchycení šnorchlu na hlavě. Šnorchl je umístěn před obličejem plavce, aby měl ve vodě co nejmenší odpor a také nespádl při startovním skoku. [17]

Monoploutev

Monoploutev je hlavním hnacím prvkem ploutvového plavání. Skládá se z laminátového listu a gumových botiček. Tuhost ploutve je závislá na tloušťce a kvalitě laminátového listu. Volba tuhosti monoploutve závisí na silových dispozicích závodníka. V dnešní době jsou k dispozici 3 druhy laminátu (litý, štípaný a kombinovaný) a 2 druhy gumových botiček (lité a broušené). Ploutve se též liší tvarem a počtem vrstev laminátu v laminátovém listu. Výroba takovéto ploutve je velmi náročná. Zabývají se jí převážně ruští závodníci či trenéři, kteří to mají jako částečný zdroj obživy. Ukázka šnorchlu i monoploutve v příloze č.1.

Disciplíny ploutvového plavání

Ploutvové plavání se rozděluje na disciplíny plavané na hladině bazénu (PP), disciplíny plavané pod hladinou bazénu s dýchacím přístrojem (RP) a vytrvalostní plavání na dlouhých tratích především v otevřených vodách (DPP).

2.4 Sportovní organizace

Hlavními úkoly sportovního klubu (SK) jsou:

- Organizuje činnost v rámci zapojení do sportovních, tělovýchovných a turistických akcí, vytváří pro ni materiálové a tréninkové podmínky,
- Vytváří ekonomickou základnu pro plnění svých cílů a to zejména svou hospodářskou činností,
- Vede své členy a ostatní účastníky tělovýchovného procesu k dodržování základních etických, estetických a morálních pravidel,
- Hájí a chrání zájmy svých členů, zastupuje je při jednání se státními orgány či jinými organizacemi,
- Spolupracuje s orgány státu a s orgány samosprávy, u nichž vyhledává podporu při realizaci svých projektů,
- Udržuje partnerské vztahy s ostatními sportovními spolky či firmami ze soukromého sektoru,
- Napomáhá rozvoji veřejného života,
- Spravuje vlastní majetek.[10]

Převážná většina sportovních klubů v České republice má formu občanského sdružení. Což je nejstarší a nejrozšířenější forma nestátní neziskové organizace. Samozřejmě, se vyskytují i obchodní společnosti, jako jsou akciové společnosti či společnosti s ručením omezeným.

2.4.1 Občanské sdružení

Řídí se podle zákona č.83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů, mají občané právo svobodně se sdružovat bez povolení státního orgánu. Tento zákon se nevztahuje na sdružování občanů v politických stranách a politických hnutích,

k výdělečné činnosti nebo k zajištění řádného výkonu určitých povolání, v církvích a náboženských společnostech. [10]

Občanské sdružení je samostatnou právníkou osobou. Orgány státní správy mohou zasáhnout do činnosti občanských sdružení jen v mezích zákona. Členy občanského sdružení mohou být jak fyzické, tak i právnické osoby. V případě občanských sdružení sportovního typu mohou být členy i nezletilé osoby, ovšem pouze se souhlasem rodičů či zákonného zástupce. [10]

Dle § 2 zákona č.83/1990 Sb., „Mohou občané zakládat spolky, společnosti, svazy, hnutí, kluby a jiná občanská sdružení, jakož i odborové organizace a sdružovat se v nich.“

Občanské sdružení vzniká registrací na Ministerstvu vnitra se současnou evidencí na Českém statistickém úřadě, který se stará o evidenci těchto sdružení. Návrh na registraci podávají nejméně tři občané, alespoň jeden z nich musí být starší 18let. K návrhu na registraci je nutno vytvořit a přiložit stanovy, což má na starosti přípravný výbor občanského sdružení. Stanovy musí povinně obsahovat:

- přesný název klubu,
- sídlo,
- poslání,
- orgány sdružení a způsob jejich ustanovení,
- nabývání a pozbývání členství,
- práva a povinnosti členů,
- otázky majetku, jeho správy a hospodaření s ním,
- osoba vystupující a jednající navenek za klub.

Po vytvoření stanov je nutné svolat ustavující schůzi a zvolit členy výboru. Z průběhu ustavujícího jednání klubu musí být proveden zápis z jednání, ve kterém jsou jmenovitě uvedeny osoby pověřené vedením a výčet funkcí.

Další povinností při založení občanského sdružení je provedení registrace u finančního úřadu v místě sídla klubu. Posledním krokem je začlenění sportovního klubu do příslušného svazu, s čímž je spojeno:

- pořízení kopie stanov a dokladů o registraci,
- vyžádání tiskopisu pro registraci klubu,
- tiskopisy pro vydání licencí pro členy klubu,
- vyplnění důležitých formulářů, zaplacení poplatků a přiložení potřebných fotografií. [10]

Poté se už jen čeká na vyřízení licencí. Následuje přihlášení do soutěže a vytvoření soupisky závodníků.

2.4.2 Příjmy občanského sdružení

Jak financování, tak příjmy neziskových organizací, jsou zcela odlišné než-li u klasických podniků, které se snaží dosahovat zisku. Příjmy neziskových organizací, mezi které patří i většina sportovních organizací, můžeme obecně rozdělit takto:

- příjmy, které nejsou předmětem daně (§ 18 odstavec 2 písmeno a), odstavec 4 písmeno b) a c) zákona o daních z příjmů),
- příjmy, které nejsou předmětem daně za určitých podmínek (§ 18 odstavec 4 písmeno d) zákona o daních z příjmů),
- příjmy, které jsou předmětem daně, ale jsou od daně osvobozeny (§ 19 odstavec 1 písmeno a), b), e), f) a r) zákona o daních z příjmů),
- příjmy vyplývající z jejich poslání, které jsou vymezeny ve stanovách, zřizovacích listinách či dle zvláštních předpisů (§ 18 odstavec 4 písmeno a) zákona o dani z příjmů),
- příjmy, které jsou předmětem daně (§ 18 odstavec 3, 5, 14 a 15 zákona o daních z příjmů). [11]

Příjmy, které nejsou předmětem daně

Zákon vyjímá z předmětu daně následující druhy příjmů:

- a) příjmy z činnosti dle stanov,
- b) příjmy získané zděděním nebo darováním nemovitosti nebo movité věci,
- c) příjmy z dotací, příspěvků na provoz a jiných podpor, ze státního rozpočtu, či z rozpočtů krajských a obecních,
- d) příjmy z úroků vkladů na běžném účtu.

ad a) příjmy z činnosti dle stanov

U sportovních organizací nejsou předmětem daně příjmy z činností vyplývajících z jejich poslání za podmínky, že náklady (výdaje) vynaložené v souvislosti s prováděním této činnosti jsou vyšší. Tato podmínka je posuzována v celém zdaňovacím období, podle jednotlivých druhů činností. Tyto činnosti jsou upraveny stanovami.

ad b) příjmy získané zděděním nebo darováním nemovitosti nebo movité věci

Ve sportovní terminologii často hovoříme o tzv. sponzorských příspěvcích nebo sponzorských darech, i když tento termín zákon o daních z příjmů (dále jen ZDP) nezná, přičemž za věci movité jsou považovány i peníze (§ 18 odstavec 2 písmeno a).

Sponzorský dar, nebo-li sponzoring představuje významný specifický prostředek sloužící k získání dodatečných finančních zdrojů, věcných darů, produktů a služeb osobám a organizacím ve sportovní, kulturní a sociální oblasti za účelem dosažení jejich marketingových cílů. Nynější trendy směřují častěji k věcným darům, kterými bývají například technická zařízení nebo vlastní produkty. Současný sponzoring je založen na principu služby a protislužby. Tedy právní vztah mezi sponzorem a sponzorovaným, ve kterém dochází k vzájemnému uspokojování zájmů obou partnerů. Sponzorovaný očekává od sponzora finanční prostředky, věcné dary či služby, sponzor za ně vyžaduje nejčastěji reklamu samotné firmy, nebo jejích produktů. Sportovního sponzoringu využívá stále větší počet firem, které prezentují svá loga při různých sportovních příležitostech. [11]

Typy sponzoringu ve sportu

Podle podílu sponzora na celkovém objemu příspěvku hovoříme o těchto typech sponzoringu:

- exkluzivní sponzor – dá se označit také jako oficiální sponzor, který za vysokou cenu přejímá veškeré protivýkony,
- hlavní a vedlejší sponzor – hlavní sponzor přejímá nejdražší a nejatraktivnější protivýkony, zatímco vedlejší sponzoři si rozdělují méně atraktivní reklamní možnosti,
- kooperační sponzor – protivýkony jsou rozděleny na větší počet různých sponzorů, přičemž se dá využít rozličné doby platnosti sponzorských smluv. [5]

Formy sponzoringu

- sponzorování jednotlivých sportovců,
- sponzorování sportovních týmů,
- sponzorování sportovních akcí,
- sponzorování sportovních klubů,
- sponzorování sportovních institucí. [5]

ad c) příjmy z dotací, příspěvků na provoz a jiných podpor, ze státního rozpočtu, či z rozpočtů krajských a obecních

Tyto příjmy mohou být poskytnuty pouze v souladu s rozpočtovými pravidly veřejných rozpočtů. Veřejným rozpočtem nazývá ekonomická terminologie ucelenou a logickou soustavu hospodářských a právních pravidel, vztahů a normativů, prostřednictvím kterých probíhá a řídí se hospodaření státu, regionálních samospráv měst a obcí. Každý, kdo přijde do styku s jakýmkoliv druhem veřejného rozpočtu, musí mít na paměti, že pravidla pro jejich hospodaření nejsou na všech úrovních stejná, jsou však v každém případě komplikovaná a složitá. [11]

Nejvyšším druhem veřejného rozpočtu je rozpočet státní. Státní rozpočet je schvalován na každý rok Parlamentem ČR a řídí se podle něj hospodaření státu v průběhu kalendářního roku. Hlavními příjmy státního rozpočtu jsou především daně, pojistné na sociální zabezpečení, cla a jiné podobné příjmy vybírané v ČR. Výdajů je mnoho, jmenujme především výdaje na činnost organizačních složek státu, na dávky důchodového pojištění, nemocenské a sociální dávky. Řadí se sem také dotace občanským sdružením a politickým stranám, které jsou důležité z pohledu sportovních organizací. Tím docházíme k pojmu dotace. Pojmem dotace se v ekonomii rozumí nevratný peněžitý dar nebo daru podobná peněžitá úhrada ze strany státu (zpravidla vlády nebo zákonodárského sboru) nebo územněsprávního celku (v ČR to jsou kraj, obec nebo městská část) poskytnutá právnickým či fyzickým osobám ke stanovenému účelu. [10]

Možnost čerpání dotace je spojena s povinností po použití dotaci finančně vypořádat, tzn. doložit správci kapitoly přehled o čerpání a použití prostředků a případně vrátit nepoužité prostředky. Při přidělování dotací je nutno respektovat podmínky dané zásadami dotační politiky. Platí tedy, že o přidělení dotací rozhoduje obvykle příslušný správce kapitoly státního rozpočtu, rozpočtu kraje či rozpočtu obce buď na základě schváleného rozpočtu, nebo dle vlastního rozhodnutí. [10]

ad d) příjmy z úroků vkladů na běžném účtu

V tomto případě je důležité, aby účty zřízené u bank měly charakter běžného účtu. Základním znakem běžného účtu je podle obchodního zákoníku neomezená dispozice majitele s prostředky uloženými na běžném účtu. Většina peněžních ústavů nabízí i jiné druhy účtů, např. obchodní či privátní, kde je velmi často dispozice s prostředky omezena lhůtou. Za toto omezení je vkladatelům nabízeno úročení. Takovéto účty pak mají charakter vkladových účtů, na které se již osvobození nevztahuje. [11]

Příjmy, které jsou předmětem daně, ale jsou od daně osvobozeny

Všechny příjmy, osvobozené od daně jsou vyjmenovány v § 19 ZDP. Sportovní organizace využije především tyto části:

- a) členské příspěvky za stanovených podmínek,
- b) výtěžky provozovatelů loterií.

ad a) členské příspěvky za stanovených podmínek

V případě sportovních organizací se jedná o členské příspěvky, které jsou zakotveny ve stanovách sdružení. Musí být jednoznačně určen způsob určování a výběru příspěvků. Společně s dotacemi se jedná o největší část příjmů sportovní organizace. [11]

ad b) výtěžky provozovatelů loterií

Sportovní organizace mohou čerpat finanční prostředky na svou činnost také formou tzv. příspěvků na činnost od nadřízených sportovních asociací. Tyto příspěvky jsou většinou tvořeny finančními prostředky pocházejících z výtěžků celostátní loterie (Sazka). Jelikož by měly být použity na úhradu výdajů souvisejících s činností sportovní organizace a jsou od daně osvobozeny, tudíž nebudou ani výdaje financované těmito příspěvky daňově účinnými. [11]

Příjmy, které jsou předmětem daně

Za příjmy, které jsou předmětem daně, se považují takové aktivity, které sportovní organizace provozuje jako činnost vedlejší, nebo dokonce ziskovou. Jedná se především o:

- a) příjmy z reklam,
- b) příjmy z nájemného,
- c) příjmy z podnikání, nebo z činností, které se podnikání blíží.

ad a) příjmy z reklam

Sportovní reklama je jakákoliv placená forma neosobní prezentace zboží, myšlenek a služeb prostřednictvím různých médií. Jejím cílem je informovat a přesvědčit. Reklama je v současnosti chápána jako forma komunikace s komerčním záměrem.[5] Její základní funkce jsou:

- informativní – potenciální zákazník se prvotně zajímá o existenci produktu,
- ovlivňovací – reklama má získat zákazníka, aby využil nabídku produktu určitého výrobce,
- upomínací – výrobek je již v podvědomí zákazníka, ale reklama má upozornit, že je stále na trhu.

Existuje řada druhů sportovní reklamy:

- reklama na dresech a sportovních oděvech,
- reklama na startovních číslech,
- reklama na mantinelu, na palubovce či ledové ploše,
- reklama na sportovním nářadí,
- reklama na ukazatelích a výsledkových tabulích,
- reklama na vstupenkách či na plakátech se sportovním programem,
- reklama na propagačním materiálu,
- reklama na videozáznamech, fotografiích, apod.,
- reklama na billboardech, videotabulích či poutačích,
- reklama na internetu,
- reklama při televizních přenosech, popř. v médiích,
- virtuální reklama. [5]

Z hlediska sportovních organizací jsou příjmy z poskytnutých reklamních služeb dle § 18 odstavec 3 ZDP, vždy předmětem daně. Nutno také podotknout, že přímé výdaje, které bezprostředně souvisí s danou reklamou, jsou výdaji daňovými. Například to mohou být tyto výdaje:

- u reklam umístěných na tabulích se jedná o výrobu a montáž dané reklamní tabule,
- u reklam na dopravních prostředcích se jedná o nástřik názvu prezentované firmy,
- u reklam umístěných na dresech jde o potisk jednotlivých dresů. [5]

ad b) příjmy z nájemného

Dle § 18 odstavec 3 ZDP, jsou příjmy z nájemného vždy předmětem daně. Výjimku u toho příjmu tvoří nájemné získané z pronajímání svěřeného státního majetku, jelikož takto získané příjmy jsou odváděny do státního rozpočtu. [11]

ad c) příjmy z podnikání, nebo z činností, které se podnikání blíží

Příjmem z podnikání nebo obdobné činnosti se rozumí jakákoliv forma příjmu sportovní organizace, která nesouvisí s jejím posláním. Tzn. není tato činnost uvedena ve stanovách jako činnost hlavní. Jedná se např. o pořádání kulturních a sportovních akcí, výstav či prodej na zápasech apod. [10]

2.5 Manažerské funkce

Jak pro všechny podniky, tak i pro sportovní kluby působící jako neziskové organizace je velmi důležité mít kvalitní a schopný management, který zajistí správné fungování klubu a postará se o všechny činnosti spojené s chodem celé organizace.

Manažer

Pod tímto pojmem jsou především pracovníci, kteří mají odpovědnost za práci ostatních a jsou vybaveni příslušnou pravomocí. Jedná se tedy o vedoucí, kteří řídí a vedou skupinu pracovníků. Osobnost ideálního manažera musí mít řadu získaných a vrozených vlastností potřebných k plnění náročných úkolů spojených s výkonem funkce.

Vrozené vlastnosti manažera:

- touha po moci,
- schopnost organizovat,
- umění empatie (schopnost vcítit se),
- vhodný temperament,
- potřebná inteligence.

Získané vlastnosti manažera:

- odborné znalosti,
- ekonomické znalosti,
- sociálně – psychologické znalosti aj. [7]

2.5.1 Manažerské role

Manažeři vystupují během dne v několika typech vztahů vůči podřízeným, nadřízeným, spolupracovníkům, klientům či veřejnosti. Jedná se o následující role:

- **Interpersonální role** – projevuje se podle kontaktu s lidmi uvnitř i mimo organizaci.
 - Manažer představuje reprezentanta organizace při ceremoniálech, neřeší problémy, neplánuje, nerozhoduje,

- V roli vedoucího plní prostřednictvím vztahu k podřízeným úkoly a realizuje cíle organizace, motivuje a usměrňuje,
- Spojovatel vykonává komunikaci s jinými manažery na horizontální úrovni.
- **Informační role** – vychází z informací získaných v interpersonálních vztazích a dále je přenáší.
 - Manažer působí jako pozorovatel, který vyhledává informace z formálních a neformálních zdrojů,
 - V roli šířitele informací zvenčí do organizace,
 - Mluvčí organizace reprezentující organizaci navenek.
- **Rozhodovací role** – zahrnuje tvorbu strategických, operativních i taktických rozhodnutí na základě autority manažera a přístupu k informacím.
 - Manažer rozhoduje v roli podnikatele, který vymýšlí, podněcuje a projektuje změny,
 - V roli řešitele rušivých událostí reaguje na neočekávané události a skutečnosti,
 - Alokátor zdrojů hospodaří s přidělenými prostředky (peníze, lidé, čas, moc),
 - Role vyjednavče v různých typech jednání s jednotlivci, skupinami i jinými organizacemi.
- **Administrativní role** – představuje potřebu vykonávat ekonomické úkoly, které ukazují úspěšnost jeho činnosti.
 - V roli administrátora představuje vedoucího agendy,
 - Vykonává správce rozpočtu sledujícího příjmy a náklady,
 - Působí v roli kontrolora plnění úkolů. [1,7]

Osobnost člověka v organizaci je spojení psychických rysů charakterizujících jednotlivce. Tyto rysy jsou podmíněny třemi faktory – biologickými (vrozené dispozice), sociálními (působení okolí) a kulturními (zvyky a normy). Psychické rysy je možné rozdělit takto:

- **Schopnosti**
 - rozumové – ovlivňují jednání manažera,
 - mechanické – obsahují vztahy mezi předměty a jejich částmi,
 - psychomotorické – zahrnují motorické a manipulační schopnosti, zručnost, koordinaci.
- **Intelligence** - schopnost jedince myslet racionálně, ovlivňuje výkon u řady činností, především manažerských a odborných.
- **Znalosti** – informace získané studiem, z literatury, vyprávění.
- **Manažerské dovednosti**
 - lidské dovednosti – schopnost pracovat, vést lidi a spolupracovat,
 - koncepční dovednosti – schopnost řídit celou skupinu, ale i organizaci,
 - technické dovednosti – používání metod, postupů a technik.
- **Zkušenosti** - důležité jsou především praktické zkušenosti získané z praxe.
- **Vlastnosti** - jednání a chování jedince v různých situacích (flegmatik, sangvinik, cholerik, melancholik).
- **Motivy** – co pracovníka vede k lepšímu výkonu, změně zaměstnání.
- **Potřeby** – pocíťovaný nedostatek něčeho.
- **Postoje** - znázorňují vztah člověka k nějakému objektu (předmětu, jevu, jinému člověku).
- **Hodnoty** – vyjadřují způsoby jednání, skutečnosti, cílové stavy, které jsou považovány za důležité. [1]

Ideální manažer by měl umět komunikovat, jednat s lidmi a mít vrozenou schopnost rozhodovat a řídit. Role manažera se často překrývají, doplňují a navazují na sebe. Manažer musí umět tyto funkce sladit. [6]

2.5.2 Manažerské funkce

Manažerské funkce můžeme chápat jako činnosti, které vykonávají vedoucí pracovníci v organizaci v průběhu výkonu řídicí funkce a které jsou potřebné k dosažení předem stanovených cílů. [5]

Díky vývoji manažerského myšlení a světové manažerské literatury je možné narazit na různá pojetí obsahové náplně a odlišné klasifikace manažerských funkcí. Jednu z nejužívanějších klasifikací manažerských funkcí uvedli v roce 1983 Američané Koontz a Weihrich: [8]

- plánování,
- organizování,
- vedení lidí,
- kontrola.

Při práci manažera může docházet k tomu, že určité manažerské funkce se opakují. Je možné je rozdělit do dvou skupin:

- **sekvenční (cyklické)** – vždy následují po sobě a utváří uzavřený kruh, do kterého na základě vůle manažera mohou vstoupit funkce paralelní. Patří sem proces plánování, organizování, vedení lidí, kontrola.
- **paralelní (průběžné)** – rozhodování, komunikace, implementace, analýza. [7]

2.5.2.1 Plánování

Při plánování dochází k rozhodování manažera týkajícího se jeho základních prvků – cílů, postupů, zdrojů úkolů (implementace) a kontroly. Plán je záměr, který má dovést organizaci v daném čase k vytyčenému cíli. Plán může být vyjádřen různými způsoby, např. počítačový soubor údajů, formální dokument schválený vedením organizační jednotky, záměr v hlavě manažera, ústní domluva členů pracovního týmu. [12]

Důležité je nutné si uvědomit příležitosti, potřeby a stanovení cíle. Cíle jsou stanoveny jak pro jednotlivce, tak i pro skupiny či organizace a mají svůj časový rámec, obsahovou náplň a způsob jeho dosažení či měření. K dosažení našeho cíle je nutné si promyslet, rozhodnout se, jak chceme cíle dosáhnout a co k tomu budeme potřebovat. Dalším krokem při plánování je stanovení a výběr postupů k dosažení vytyčeného cíle, následuje jeho realizace a sledování. Dále provádíme kontrolu srovnáním skutečnosti s plánem. Při kontrole může docházet k odchylkám od plánovaného postupu, které je nutné odstraňovat nápravnými opatřeními. [12]

2.5.2.2 Organizování

Organizování je uspořádání pracovních činností členů organizace, stanovení úkolů a lidí, kteří je budou plnit. Organizační struktura slouží k rozdělení práce mezi jednotlivce či skupiny a ke koordinování jejich aktivit, tak aby vedly k dosahování organizačních cílů.

Jako výsledek organizování chápeme:

- přidělení nositele (transformační místo) ke každé činnosti,
- určení zodpovědnosti jednotlivým pracovníkům a vymezení vztahů „nadřízený a podřízený“,
- stanovení průběhu a způsobu komunikačních vazeb mezi jednotlivými transformačními místy při výkonu jejich činností. [7]

Lze tedy konstatovat, že za výsledek organizování se dá považovat vznik organizace, kde mezi základní prvky organizování patří koordinace, specializace, vytváření organizačních útvarů a dělba kompetencí. Z toho je jasné, že hlavním posláním organizování je určit

a hospodárně zajistit plánované činnosti lidí, při kterých dochází k plnění cílů a dalších potřeb podniku nebo jeho částí. [7]

Obsah organizování tvoří tyto činnosti:

- vytvoření organizačního řádu, který zobrazuje organizační schéma a popis pravomocí i kompetencí manažerů,
- jasný popis pracovních funkcí pracovníků, kde je vytyčen systém podřízenosti a nadřízenosti, určení zodpovědnosti a náplně práce,
- zařazení pracovníků do funkcí. [2]

Organizační struktury

Organizační struktura je mechanismus, který vyjadřuje formu uspořádání dělby práce, slouží ke koordinaci a řízení aktivit členů organizace. Je to v podstatě kostra, která umožňuje plnit plánované cíle organizace. [2]

Organizační struktura umožňuje:

- využití zdrojů a efektivní činnost organizace,
 - sledování aktivit v organizaci,
 - přidělení odpovědnosti za jednotlivé činnosti členům a skupinám v organizaci,
 - koordinování činnosti různých složek organizace,
 - přizpůsobení změnám v okolí, sociální uspokojení členů pracujících v organizaci.
- [1]

2.5.2.3 Vedení lidí

Vedení lidí spolu s motivací a komunikací zdůrazňuje lidský (psychologický) a sociální aspekt managementu. Je to způsob kontaktu manažera se svými spolupracovníky, kdy jeho předmětem působení jsou lidé (pracovníci organizace). Úkolem této manažerské funkce je vytvářet a následně účelně využívat schopnosti, dovednosti a umění manažerů řídit, usměrňovat, stimulovat a motivovat své spolupracovníky ke kvalitnímu plnění cílů organizace. [12] Vedené lidí spočívá:

- v účinném motivování spolupracovníků,
- v uplatňování účelného stylu vedení,
- ve vhodném ukládání úkolů podřízeným,
- v efektivním způsobu komunikace,
- v objektivní kontrole činnosti pracovníků.

Vedení lidí je realizováno stylem vedení, což je typický způsob chování vedoucího vůči skupině (podřízeným). Klasická teorie rozlišuje tři základní styly vedení:

- **Autoritativní styl** – představuje soustavu vedení, kde moc i rozhodování jsou soustředěny v rukou vedoucího. Vedoucí přiděluje podřízeným přesně definované úkoly a komunikace je jednosměrná shora dolů. Výhodou tohoto stylu je dosažení vysokého a pravidelného výkonu pracovníků, nevýhodou je potlačení individuální iniciativy a motivace. [7]
- **Demokratický styl** – je systémem vedení, kdy vedoucí předává značnou část své autority podřízeným, ale svou odpovědnost si ponechává ve finálních rozhodnutích. Práce je přidělena na základě participativního rozhodování skupiny. Spolupracovníci mají prostor pro vlastní rozhodování, komunikace je dvousměrná. Nevýhodou je časová ztráta, která vychází z demokratického rozhodování. [12]
- **Liberální styl** – je způsobem vedení, kde nadřízený přenechává svou autoritu skupině a řízení práce zcela na svých pracovnících. Skupina pracovníků sama řeší postup a rozdělení práce. Komunikace je mezi jednotlivými členy skupiny

horizontální. Nevýhodou tohoto stylu může být bezcílné tápání spolupracovníku bez vedoucího, prosazování osobních zájmů, neplnění úkolů až úplná anarchie. [1]

2.5.2.4 Kontrola

Kontrola je zpětná vazba, která přináší informace o splnění (či nesplnění) daných povinností a úkolů. Pomocí identifikace skutečných odchylek od plánu umožňuje realizovat nápravná opatření vedoucí k dosažení cílů. Kontrola se provádí v rámci všech manažerských funkcí, jelikož každá z těchto funkcí má svůj plánovaný záměr, realizaci a její důsledky. [12]

Fungující kontrolní systém by měl obsahovat následující na sebe navazující funkce:

- **Dohled** – na probíhající činnosti, při kterých má být dosaženo požadovaného výkonu, dohled provádí přímý nadřízený pomocí pozorování nebo kontrolních schůzek,
- **Srovnání** – aktuálního výkonu s výkonem požadovaným a posouzení odchylek od skutečného stavu,
- **Náprava odchylek** – rozlišujeme okamžité (ovlivňuje současný výkon) a zásadní (ovlivňuje budoucí výkon) typy nápravných opatření,
- **Ovlivňování budoucích rozhodnutí** – zpětná vazba manažerům.

3 POPIS KLUBU A SOUČASNÉHO HOSPODAŘENÍ

Jak vyplývá z názvu, byla pro praktickou část vybrána analýza klubu sportovních potápěčů TZP Nemo Zlín. Důvodem pro vybrání právě tohoto občanského sdružení byla skutečnost, že fungování a činnost klubu sleduji již dlouhou dobu, ať už jako člen, nebo v poslední době jako fanoušek. Tudiž pro mne nebylo obtížné získat potřebné materiály pro provedení potřebných analýz.

3.1 Základní charakteristika klubu

Název: TZP Nemo Zlín

Právní forma: občanské sdružení

IČ: 71249419

DIČ: CZ71249419

Sídlo: Smetanova 2401, 760 01 Zlín

Kontaktní osoba: ing. Knápek Mojmír

Kontaktní telefon: 603297471

Oficiální internetová adresa: <http://www.nemozlin.cz>

Předseda občanského sdružení: Polišenský Petr

Vznik klubu: 1966

Aktuální počet členů: 53

Historie a současnost potápění v ČR

Začátkem sportovního a rekreačního potápění na území České republiky se stala polovina padesátých let minulého století, kdy vznikaly první potápěčské kluby. Nárůst množství těchto klubů vedl k založení Svazu potápěčů ČR, který se skládá ze Svazu českých potápěčů a Svazu potápěčů Moravy a Slezska. Členem svazu se může stát kdokoli, kdo souhlasí s jeho stanovami, a vstoupit do něj může prostřednictvím členství v některém potápěčském klubu nebo jako individuální člen.

Svaz potápěčů ČR je od roku 1968 členem celosvětové potápěčské organizace CMAS, která v současné době sdružuje přes 91 národních federací všech kontinentů.

V současné době má Svaz potápěčů České republiky přes 200 klubů s členskou základnou téměř 10 000 registrovaných členů, z nichž je téměř polovina ve věku do 26 let. Potápěčské kluby existují ve všech krajích republiky.

Historie klubu TZP Nemo Zlín

Klub byl založen v roce 1966, za účelem vytvoření zastřešujícího organizace pro potápěče ve Zlíně a blízkém okolí. Patřil do složky Svazarmu, jako ostatně všechny kluby. První oficiální název byl KSP (klub sportovních potápěčů) Nemo Zlín a hlavním cílem klubu byla podpora mladých sportovců. Vedlejšími činnostmi byly stanoveny nejrůznější odborné technické potápěčské práce pod vodou, jako např. čištění studní. V té době klub obhospodařoval i budovu v Malenovicích, kterou na vlastní náklady zrekonstruoval a využíval jako základu. Po revoluci došlo ve stanovách k úpravě, byla zrušena vedlejší činnost, která přestala být výnosná. Prostory klubovny byly vráceny restituentům a klub přišel o veškerý majetek. Zachoval se pouze hlavní cíl, tedy výchova, trénování a podpora sportovních potápěčů. V roce 2005 došlo k přejmenování klubu na TZP (tréninková základna potápěčů) Nemo Zlín. Působení klubu bylo od začátku tradičně spojeno s využíváním plaveckého bazénu ve Zlíně pro potřeby jeho členů a potápěčů.

Nejvýraznější úspěchy

Nejvýraznější úspěchy zaznamenali tři členové sportovního klubu. Zcela jednoznačně největších úspěchů dosáhla v ženské kategorii Hana Vykoukalová, která získala 6 titulů mistryně Světa a 4 tituly mistryně Evropy. Nejvyššího ocenění se jí dostalo v roce 2000, kdy získala titul Nejlepší sportovní potápěč světa, udělované organizací CMAS. Výčet jejich nejlepších výsledků vypadá následovně:

Tabulka č. 3.1: Nejlepší výsledky Hany Vykoukalové

NEJLEPŠÍ VÝSLEDKY				
Ročník	Typ akce	Místo konání	Závod	Pořadí
1993	MSJ	Lyon (Francie)	100m PP	3.místo
1993	MSJ	Lyon (Francie)	4x200m PP	2.místo
1993	ME	Moskva (Rusko)	4x200m PP	3.místo
1994	MS	Maggiorre (Švýcarsko)	6000m DPP	1.místo
1995	MS	La Ciotat (Francie)	6000m DPP	2.místo
1995	ME	Tampere (Finsko)	4x200m PP	3.místo
1996	ME	Groninchen (Nizozemí)	6000m DPP	2.místo
1997	ME	Montpellier (Francie)	4x200m PP	3.místo
1997	MS	Gdaňsk (Polsko)	6000m DPP	1.místo
1998	ME	Těrlicko (ČR)	6000m DPP	2.místo
1998	ME	Těrlicko (ČR)	4x2000m DPP	2.místo
1998	MS	Cali (Kolumbie)	1500m PP	2.místo
1998	MS	Cali (Kolumbie)	4x200m PP	2.místo
1999	MS	San Andres (Kolumbie)	6000m DPP	1.místo
1999	MS	San Andres (Kolumbie)	4x2000m DPP	1.místo
1999	ME	Atény (Řecko)	4x200m PP	3.místo
2000	MS	Mallorca (Španělsko)	1500m PP	3.místo
2000	ME	Tula (Rusko)	6000m DPP	1.místo
2000	ME	Tula (Rusko)	4x2000m DPP	1.místo
2001	MS	Ravena (Itálie)	6000m DPP	1.místo
2001	MS	Ravena (Itálie)	4x2000m DPP	1.místo
2002	ME	Keczkemet (Maďarsko)	6000m DPP	1.místo
2002	ME	Keczkemet (Maďarsko)	4x2000m DPP	1.místo

Zdroj: Vlastní zpracování

V mužské kategorii to byl Kamil Maršálek, který je držitelem několika českých rekordů. V současné době jeho jméno figuruje na první pozici v 6ti disciplínách. Účastnil se mnoha světových a evropských šampionátů. Jeho medailová bilance je následující:

Tabulka č. 3.2: Nejlepší dosažené výsledky Kamila Maršálka

NEJLEPŠÍ VÝSLEDKY				
Ročník	Typ akce	Místo konání	Závod	Pořadí
1993	MSJ	Lyon (Francie)	100m PP	3.místo
1993	MSJ	Lyon (Francie)	4x200m PP	2.místo
1993	ME	Moskva (Rusko)	4x200m PP	3.místo
1994	EP	Liberec (ČR)	50m PP	1.místo
1994	EP	Liberec (ČR)	100m PP	1.místo
1994	EP	Liberec (ČR)	200m PP	1.místo
1995	ME	Tampere (Finsko)	4x200m PP	2.místo
1999	ME	Atény (Řecko)	50m PP	3.místo
1999	ME	Atény (Řecko)	100m RP	3.místo
2003	ME	Liberec (ČR)	50m RP	3.místo
2003	ME	Liberec (ČR)	100m RP	3.místo

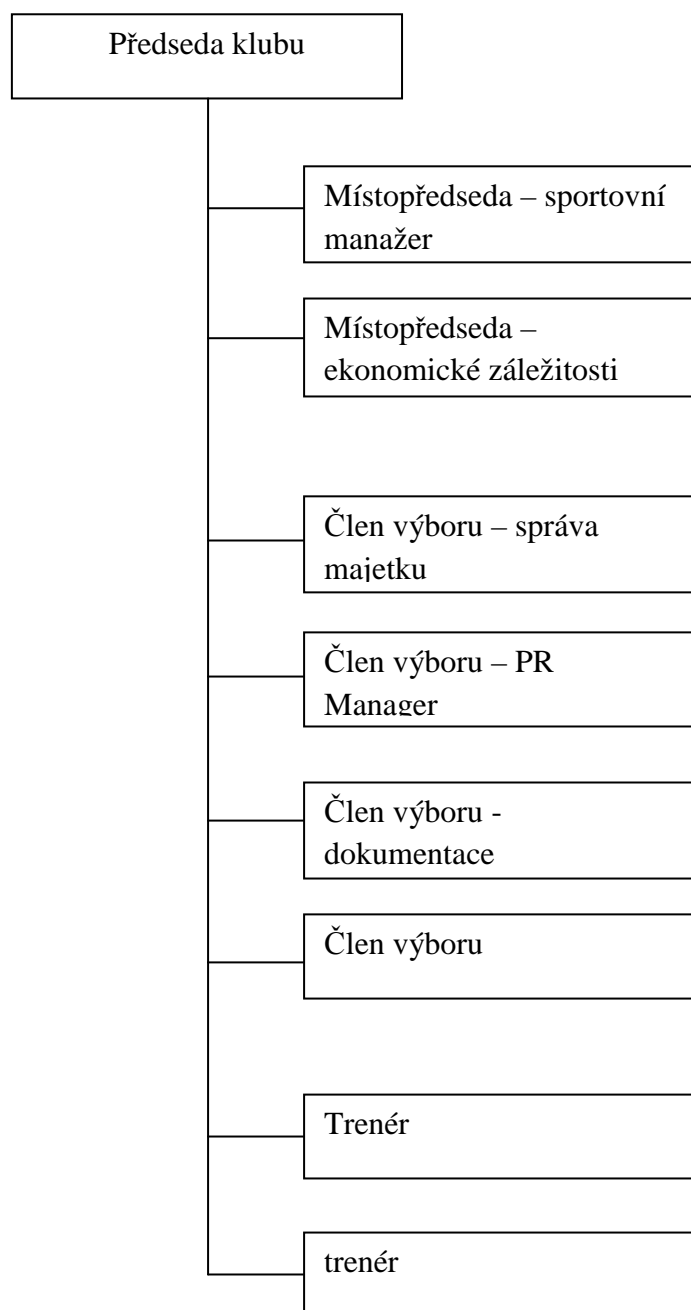
Zdroj: Vlastní zpracování

V posledních letech zazářila také Jarmila Slovenčíková, která se věnuje freedivingu a je členkou TZP Nemo Zlín. Jarmila drží několik českých rekordů v různých disciplínách freedivingu. V letech 2006 a 2008 se stala absolutní vítězkou MČR. V tomto nejmladší druhu sportovního potápění dosáhla v roce 2007 (Egypt) na titul mistryně Světa v disciplíně konstantní váha bez ploutví. A v roce 2009 byla třetí na MS (Bahamské ostrovy) v hloubkových disciplínách.

3.2 Organizační schéma klubu

Jak již bylo uvedeno, TZP Nemo Zlín má právní formu občanského sdružení. V jeho čele stojí předseda, 2 místopředsedové, 4 členové výboru a dva trenéři. Jeho organizační struktura potom vypadá následovně:

Obrázek č.3.1: Organizační schéma klubu



Zdroj: Vlastní zpracování

Jednotliví členové výboru mají na starosti různé činnosti spojené se správným fungováním klubu, jejich funkce by se daly definovat následovně:

Předseda klubu dbá na správné fungování organizace jako celku. Řídí ho a zastupuje v nejdůležitějších jednáních. V jeho pravomocích je také svolávání valné hromady, která musí být dle stanov klubu minimálně 2krát ročně a musí se jí účastnit minimálně 5 členů vedení.

Místopředseda, který má status sportovního manažera, rozhoduje především o činnostech spojených s jednotlivými závody, tedy přihlašuje klub na určité závody, nominuje závodníky na jednotlivé závody a disciplíny. Ve spolupráci s trenéry vytváří tréninkový plán na dané časové období.

Místopředseda pro ekonomické záležitosti dohlíží na finanční hospodaření klubu. Dále má v popisu práce připravovat podklady pro získávání dotací, vede účetnictví klubu, dohlíží na včasné placení členských příspěvků a spravuje běžný účet vedený klubem.

Člen výboru pro správu majetku má na starosti veškerý majetek ve vlastnictví klubu. Tohoto majetku ovšem není nějak mnoho, jedná se jen o ponorné čerpadlo, kompresor a vzduchové lahve. V popisu práce tohoto člena je také zajistit, aby na každé závody bylo, dle uvedených disciplín dopraveno dostatečné množství vzduchových lahví.

Člen výboru, zabývající se public relations má za úkol komunikovat s médii a poskytovat informace o klubu zájemcům z řad široké veřejnosti. Dále se snaží zpracovávat zajímavé návrhy od řadových členů, rodičů a fanoušků klubu, které by mohly usnadnit, či zefektivnit fungování klubu.

Člen výboru zabývající se dokumentací má na starosti především pořizování fotografií z jednotlivých klubových akcí, shromažďovat je, ukládat a také umisťovat na internetové stránky klubu.

Trenéři velmi úzce spolupracují se sportovním manažerem a v jejich kompetenci je vytvářet jednotlivé tréninkové plány, dohlížet na jejich přesné plnění v době tréninku a kontrolovat výkonnost závodníků tak. Jejich důležitou činností je také pozitivní působení na závodníka tak, aby při závodech odbourali jeho případnou nervozitu a správně ho motivovali.

Vzhledem k tomu, že klub TZP Nemo Zlín není nijak velký a jednotliví členové výboru nejsou za svou činnost finančně ohodnocováni, dochází často k situacím, kdy se musí vzájemně doplňovat i v jiných, než výše uvedených funkcích.

Sportovní klub má k datu 1.1.2010 53 členů a členek, z nichž aktivně závodí 38 členů, jedná se především o závodníky v žákovských a juniorských kategoriích. Všichni členové klubu mají tyto možnosti:

- využívat technického zázemí klubu pro klubovou i soukromou potřebu (kompresor atd.),
- předávání zkušeností, poznatků a zážitků z potápění,
- účastnit se v zimě pravidelných tréninků potápění v bazénu ve Zlíně,
- účastnit se dalších společných akcí pořádaných klubem.

3.3 Příjmy klubu

Jako hlavní příjmy klubu můžeme uvést členské příspěvky, dotace od sportovních svazů, dotace od měst, obcí a krajů a také sponzorské dary. Všechny zmiňované příjmy jsem v následující části popsal podrobněji:

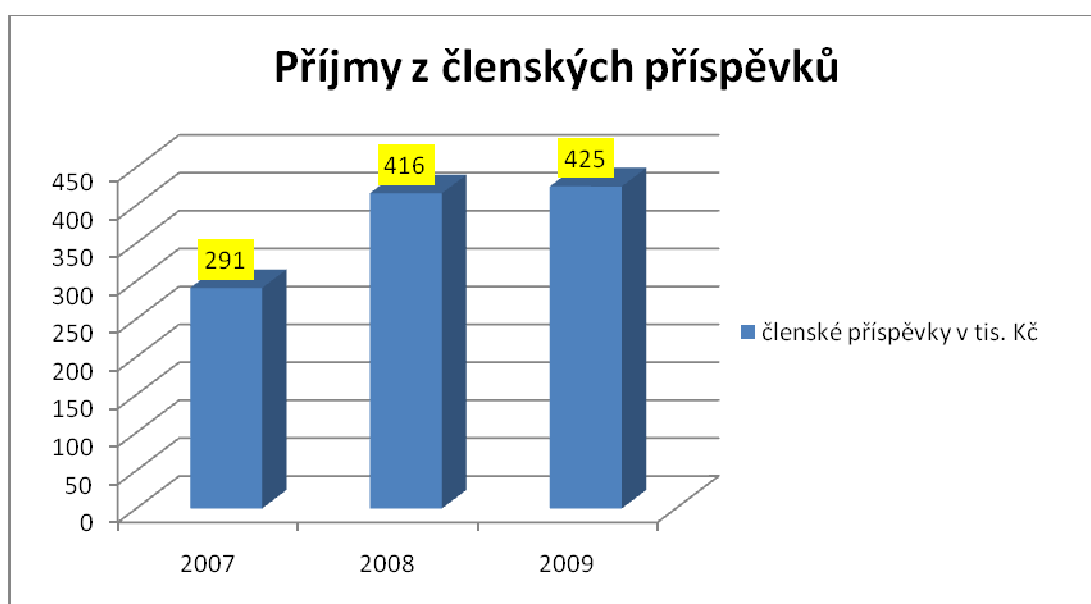
3.3.1 Členské příspěvky

Jedná se o příspěvky členů klubu určené k pokrytí všech nákladů spojených s činností a fungováním klubu. U menších organizací, jako je zvolený sportovní klub, tvoří nemalou část rozpočtu. Je velmi důležité určit správnou výši příspěvků, tak aby byly pro všechny rodiče zaplatitelná, nebo navrhnout jinou, adekvátní možnost pomoci klubu, čím by nemuseli odčerpávat finance z rodinného rozpočtu. Ve zvoleném klubu je možnost nahradit placení příspěvků např. brigádnickými hodinami, pomocí při organizování akcí a jinými činnostmi ve prospěch klubu. Placení členských příspěvků je nastaveno v půlročním cyklu a to tímto způsobem:

Členové spadající do kategorie E, což jsou děti od 6ti do 11ti let a kategorie D, mezi které patří děti od 11ti do 13ti let platí 1200Kč. Další kategorie C, B, A (do kategorie C

patří děti ve věku 14 až 15 let, kategorii B tvoří děti od 16ti do 17ti let, kategorii A tvoří senioři, tedy členové starší 18ti let) platí 1600Kč. Těmito příspěvky si zástupci kategorií E a D zajišťují možnost trénování 3krát týdně a účast na všech klubových akcích. Členové spadající do kategorie C, B, A se zaplacením členských příspěvků zajišťují možnost trénování 5krát týdně a také účast na všech klubových akcích. Určité výhody pocítují také nejtalentovanější členové, protože závodníci startující za výběry ČR na MS a ME seniorů a juniorů a závodníci, kteří splnili kritéria pro talentovanou mládež, platí příspěvky ve výši 50% z uvedených částek. Členské příspěvky v takto stanovené výši vystačí na pokrytí nájmu bazénu k tréninkovým potřebám a k zaplacení startovného na vybraných závodech. Startovné ostatních závodů si musí členové platit sami, nebo si na ně alespoň přispívat. Ve sledovaném období vypadaly příjmy z členských příspěvků takto:

Graf č. 3.1: Vybrané členské příspěvky ve sledovaném období 2007 - 2009



Zdroj: Vlastní zpracování

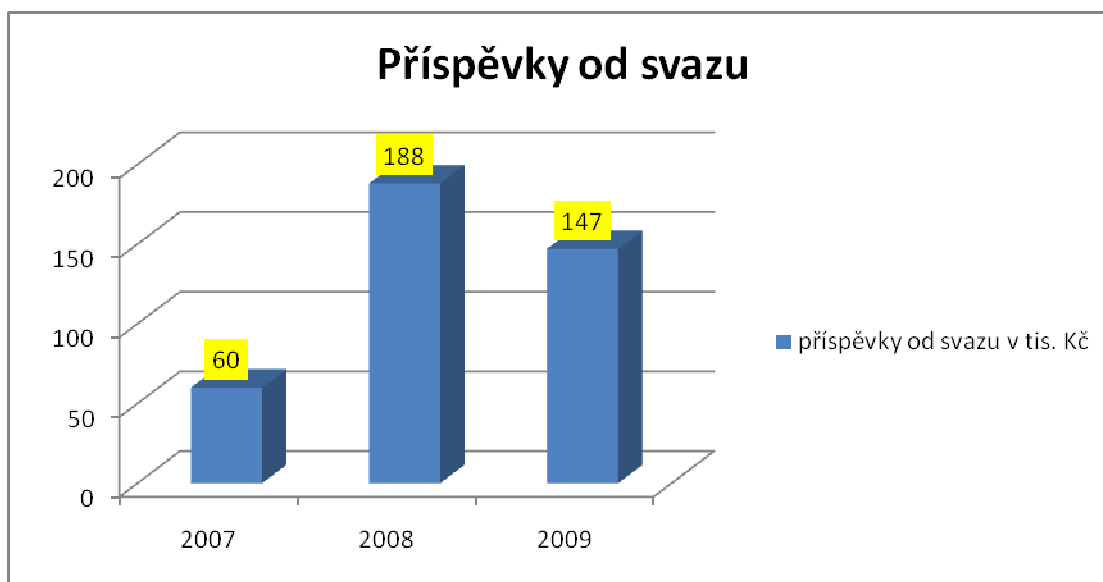
Z grafu je patrný nárůst členských příspěvků z roku 2007 na rok 2008, který je způsoben zvýšením členské základny, což má pozitivní dopad na financování klubu. V roce 2009 již nebyl nárůst příspěvků tak markantní, z důvodu menšího přírůstku členů a stanovení stálých pravidel pro členské příspěvky, které již byly zmíněny dříve.

3.3.2 Příjmy ze svazu potápěčů

Český svaz potápěčů vytváří podmínky pro fungování sportovního potápění a jeho forem na území České republiky a pro spolupráci s jinými sportovními organizacemi v ČR i v mezinárodním měřítku. Reprezentuje české sportovní potápění v domácích i mezinárodních soutěžích. Usiluje o rozvoj a propagaci a posílení sportovního potápění v ČR.

Český svaz potápěčů podporuje každý sportovní klub v něm zaregistrovaný finanční částkou na základě svých možností a dle velikosti jednotlivých klubů. Zvolený sportovní klub z jeho rozpočtu získává tyto dotace:

Graf č. 3.2: Získané příspěvky ze svazu sportovních potápěčů ve sledovaném období



Zdroj: Vlastní zpracování

Graf č. 3.2 jednoznačně ukazuje růst svazových příspěvků v období mezi roky 2007 a 2008 o 128 tisíc Kč. Pokles v roce 2009 je dle mého názoru zapříčiněn ekonomickou krizí, která ovlivnila všechny oblasti, sport nevyjímaje.

3.3.3 Příjmy z dotací měst, obcí a krajů

V jednotlivých úrovních státní správy je možné získat prostředky na chod klubu v každoročně vypisovaných podpor občanským sdružením a jiným neziskovým organizacím. Výše částek, jejich využití a dostupnost se liší podle toho, kdo podporu vyhlašuje.

Na nejnižší úrovni (obvody, obce) se setkáváme především s možností neinvestičních dotací na konkrétní akce, například ceny na pořádané závody. Částka bývá limitována a pohybuje se v limitu do 10 tisíc Kč.

Klub využívá také možnosti žádat o podporu na úrovni města a má možnosti získat prostředky z rozpočtu statutárního města Zlína na sportovní činnost. Městské granty a účelové dotace jsou finanční prostředky poskytnuté z městského rozpočtu k podpoře aktivit občanů města Zlína v oblasti volného času a tělovýchovy a sportu. Témata grantů v jednotlivých oblastech bývají vypisovány každoročně a dají se považovat za velmi podobné. Podmínky pro udělení dotace má město nastaveny takto:

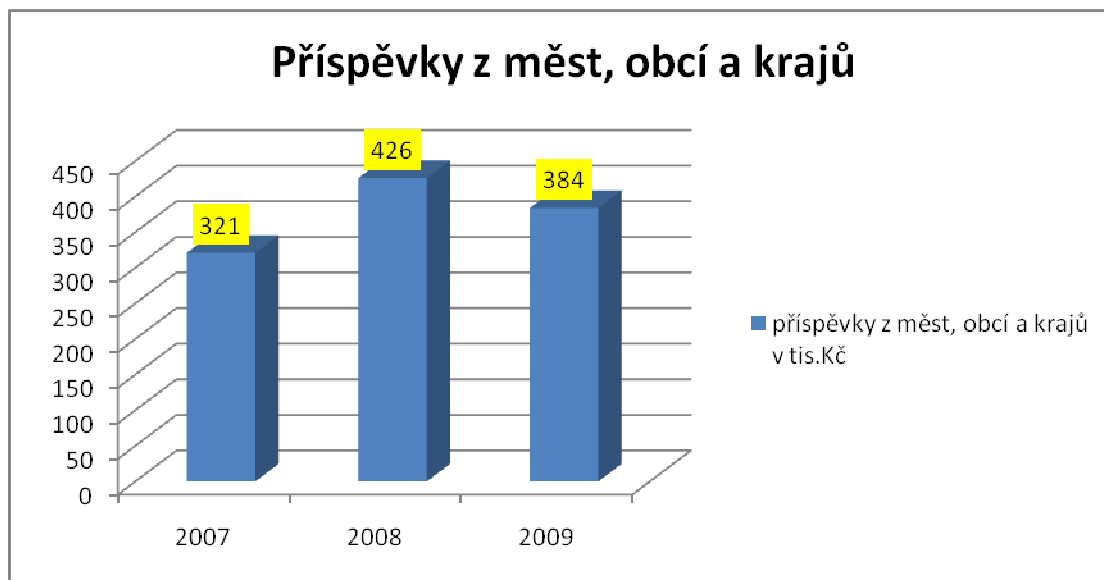
- žadatel musí vyvíjet sportovní a tělovýchovnou činnost na území města Zlína,
- pro podání žádosti musí být použit předepsaný tiskopis a jeho povinné přílohy,
- žádost musí být podána nejpozději do data vyhlášeného výběrového řízení, které je s předstihem zveřejněno v Magazínu Zlína a na internetových stránkách města.

Jelikož klub splňuje všechny všeobecné zásady pro poskytování grantů a účelových dotací, může každoročně žádat o jejich poskytnutí. O poskytnutí grantu či dotace se rozhoduje dle zákona č.128/2000 Sb., o obcích § 35 odst. 2, § 84 písm. c), ve znění pozdějších předpisů. A podle pravidel pro poskytování dotací z fondu mládeže a tělovýchovy. Podle těchto regulí rozhodovací komise posuzuje jednotlivé projekty a následně zpracovává návrh na poskytnutí finančních prostředků vybraným subjektům, který je předložen radě města a zastupitelstvu města ke schválení. Výsledky výběrového řízení jsou zveřejňovány na internetových stránkách (www.zlin.eu). Se subjekty, jejichž projekty jsou zastupitelstvem města schváleny, uzavře statutární město Zlín smlouvy dle platných norem. Ve smlouvě je mimo jiné stanovena výše a současně i účel použití městských grantů a účelových dotací a také termín vyúčtování finančního příspěvku. Ovšem na poskytnutí grantů a dotací není právní nárok.

O podporu činnosti klubu může klub žádat i na krajské úrovni. Krajský úřad Zlínského kraje vypisuje každoročně programy na poskytnutí krajských grantů v oblastech využití volného času dětí a mládeže a tělovýchovných činností. Dotační programy i podmínky dotačního řízení jsou v podstatě velmi podobné s podmínkami města Zlína.

Vybraný sportovní klub se snaží o dotace na všech zmiňovaných úrovních, bohužel ne vždy s úspěchem. Získané dotace a granty jsou uvedeny v grafu:

Graf č. 3.3: Příspěvky z měst, obcí a krajů ve sledovaném období



Zdroj: Vlastní zpracování

Graf číslo 3.3 ukazuje, jak úspěšný klub je ve vyřizování všech dostupných dotací. Rostoucí tendence je dle mého názoru způsobena pronikáním do problematiky grantů a dotací. V posledním roce je opět patrný mírný pokles, což opět nejspíš zapříčinil menší objem prostředků pro dotace v důsledku finanční krize.

3.3.4 Příjmy od sponzorů

Sponzorování je jedním ze specifických prostředků k zabezpečení dodatečných finančních zdrojů na realizaci sportovních aktivit klubu. Problémem je, přesvědčit potenciálního sponzora, že jím vynaložené finanční prostředky budou použity smysluplně. Menší sportovní kluby nemají možnosti prezentace v televizi, omezené možnosti prezentace především v regionálním tisku, či zajistit velkou diváckou kulisu při závodech. Tím pro ně vzniká složitější získávání sponzorských darů. V případě vybraného klubu je patrná snaha získávat sponzory především z řad členů klubu a jejich přátel. Tím se nabízí široká škála lidí, které je v zájmu získání financí důležité oslovit. Jedná se především o rodiče členů, bývalé členy, a další přátele získané korektním fungováním klubu. V případě vybraného klubu

bohužel není žádný stálý finanční sponzor, který by klub podporoval v jeho činnosti. Což se jeví velmi negativně. Klub se samozřejmě snaží nějakého partnera sehnat, ale většinou se jedná pouze o nárazovou spolupráci na jednotlivých akcích.

V součtu všech dříve zmiňovaných položek vypadají celkové roční příjmy klubu následovně:

Tabulka č. 3.3: Celkové příjmy sportovního klubu v letech 2007 - 2009

CELKOVÉ PŘÍJMY			
Ročník	2007	2008	2009
členské příspěvky	291	416	425
příspěvky od svazu	60	188	147
příspěvky od obcí, měst, krajů	321	426	384
Příjmy v tis.Kč	672	1030	956

Zdroj: Vlastní zpracování

Tabulka č. 3.3 ukazuje celkové příjmy v jednotlivých ročnících tak, jak je klub dokázal zajistit pro co nejkvalitnější fungování klubu.

3.4 Výdaje klubu

Každý sportovní klub vynakládá nemalé finanční prostředky na zabezpečení svých činností s ohledem na předpokládané příjmy. To znamená, že chce-li klub zachovat svou existenci a správné fungování klubu musí na tyto základní činnosti získat vždy finanční prostředky.

Pro vybraný klub je základní a nejdůležitější výdaj na pronájem plaveckého bazénu, na jehož fungování závisí celá činnost klubu. Proto také výdaje na tuto položku dosahují skoro polovinu všech výdajů klubu. Výše těchto výdajů závisí na množství pronajatých hodin. Klub musí při určování počtu hodin strávených v bazéně kalkulovat s počtem aktivních členů, kteří se mohou účastnit tréninku tak, aby všichni měli dostatečný prostor pro rozvoj svých dovedností, ale také musí zajistit, aby jejich trénování bylo řádně kontrolováno trenéry, tedy aby trenéři měli dostatek času věnovat se všem účastníkům tréninku. V posledních letech vypadaly výdaje na pronájem bazénu následovně:

Tabulka č.3.4: Výdaje sportovního klubu na pronájem bazénu ve sledovaném období

VÝDAJE NA PRONÁJEM BAZÉNU			
Ročník	2007	2008	2009
Výdaje v tis.Kč	330	474	495

Zdroj: Vlastní zpracování

Tabulka č. 3.4 ukazuje, kolik financí musí klub vynaložit na nájemné ve zlínském bazénu. Od roku 2007 tyto náklady vzrostly. Důvodem je především zvýšení nájemných hodin a tím zvýšení tréninkových jednotek, což je ku prospěchu závodníků. V roce 2009 se ustálil počet nájemných hodin, ovšem zvýšila se nájemní cena.

Další výdaje spojené s činností klubu můžeme charakterizovat následovně:

Tabulka č. 3.5: Ostatní výdaje sportovního klubu ve sledovaném období

OSTATNÍ VÝDAJE			
Ročník	2007	2008	2009
vedení účtu	1	2	2
cestovné	64	89	93
nájemné fitcentra	9	16	15
nákup materiálu	64	90	63
startovné a další poplatky	21	35	36
ubytování	14	20	22
provozní režie	18	25	23
soustředění	39	80	52
pořádání závodů	92	150	155
Ostatní výdaje celkem v tis.Kč	322	507	461

Zdroj: Vlastní zpracování

Tabulka č. 3.5 ukazuje ostatní výdaje uváděny v tisících korun, které klub vynaložil na fungování. Nejvyšší výdaje jsou spojeny s pořádáním místních a mezinárodních závodů. Další

nezanedbatelnou položkou jsou výdaje na cestovné, které jsou vysoké z důvodů nákladné dopravy na vzdálenější závody a také v ohledu na počet účastníků se závodníků. Většinou se závodníci na závody dopravují automobily, jen zřídka dochází k pronájmu autobusu a to především na MČR. Stoupající tendenci mají v posledních letech i výdaje na soustředění, což má pozitivní dopad na trénovanost závodníků. Položka uvedená v tabulce ovšem nezahrnuje fakt, že na soustředění si musí přispívat i samotní závodníci. Čímž výdaje na soustředění narůstají.

Součet výdajů na pronájem bazénu a ostatních výdajů v jednotlivých ročnících tvoří sumu celkových nákladů, které klub vynaloží. Jejich přehled ukazuje následující tabulka:

Tabulka č. 3.6: Celkové výdaje klubu ve sledovaném období

CELKOVÉ VÝDAJE			
Ročník	2007	2008	2009
výdaje na pronájem	330	474	495
ostatní výdaje	322	507	461
Výdaje celkem v tis.Kč	652	981	956

Zdroj: Vlastní zpracování

Poslední výdajová tabulka č. 3.6 ukazuje součet všech výdajů klubu, které mají kolísající charakter. Pokles v posledním roce je dle mého názoru snahou klubu snížit své výdaje z důvodů finanční krize, která má vliv jak na příjmy klubu, tak také na výdaje.

Zrekapitulujeme-li veškeré příjmy a výdaje klubu, dojdeme k následujícím hodnotám:

Tabulka č. 3.7: Celkové příjmy a výdaje vybraného klubu ve sledovaném období

CELKOVÉ PŘÍJMY			
Ročník	2007	2008	2009
členské příspěvky	291	416	425
příspěvky od svazu	60	188	147
příspěvky od obcí, měst, krajů	321	426	384
Příjmy v tis.Kč	672	1030	956
CELKOVÉ VÝDAJE			
Ročník	2007	2008	2009
výdaje na pronájem	330	474	495
ostatní výdaje	322	507	461
Výdaje celkem v tis.Kč	652	981	956

Zdroj: Vlastní zpracování

Předchozí tabulka č. 3.7 ukazuje celkovou výši příjmů a výdajů vybraného sportovního klubu za sledované období 2007 až 2009. Částky jsou uváděny v tisících Kč. Při porovnání výsledků je zřejmé, že výše zmiňovaný klub hospodaří s téměř vyrovnaným rozpočtem, který představuje tabulka rozdílů celkových příjmů a výdajů:

Tabulka č. 3.8: Celkového hospodaření klubu ve sledovaném období

CELKOVÉ HOSPODAŘENÍ KLUBU						
ročník	2007		2008		2009	
	příjmy	výdaje	příjmy	výdaje	příjmy	výdaje
	672	652	1030	981	956	956
rozdíl	+20		+49		0	

Zdroj: Vlastní zpracování

Tabulka celkového hospodaření přehledně ukazuje dosažené hospodářské výsledky klubu ve sledovaném období za sledované období v letech 2007 – 2009. Je jasně patrné, že v letech 2007 a 2008 klub dokonce dosáhl velmi nepatrného zisku, zatímco v posledním sledovaném roce, tedy v roce 2009, byl jeho hospodářský výsledek nulový, což plně souhlasí s posláním neziskové organizace.

4 PLÁNOVÁNÍ A ORGANIZOVÁNÍ MEZINÁRODNÍHO ZÁVODU

Plánování mezinárodního závodu v ploutvovém plavání, který nese název Nemo Trophy, začíná rozhodnutím členského výboru klubu o tom, kdy se závody uskuteční. Zásadou je, aby se tyto mezinárodní závody uskutečnili v klasickém termínu pro pořádání závodů, tedy: pátek, sobota, neděle, tak jak probíhají všechny nejznámější závody. V posledních letech byl průběh závodu kvůli finanční náročnosti zkrácen z třídního na dvoudenní. Datum závodu bývá pravidelně stanovováno na první víkend v listopadu. Tento závod bývá plánován na dobu, kdy se nekonají žádné významné konkurenční akce, jak v ČR tak v Evropě. Především z důvodu účasti nejvyšší světových i českých závodníků pro zatraktivnění celé akce a přilákání co nejvíce fanoušků a diváků. Pro Nemo Trophy jsou platná mezinárodní pravidla CMAS, což je mezinárodní organizace zastřešující sportovní potápění. Výstroj závodníků nesmí odporovat pravidlům CMAS pro uvedený druh závodů. V opačném případě budou diskvalifikováni.

Po naplánování dané akce musí klub vyplnit a odevzdat městu Zlínu formulář o konání akce veřejnosti přístupné. Tím se klub zavazuje k dodržování obecně závazných vyhlášek (dále jen OZV) města a to především OZV č.33/2004 o sportovně kulturních podnicích – příloha č.3. Tímto si klub zajišťuje nejen bezproblémový průběh závodu s ohledem na porušování OZV města, ale také přispívá k propagaci závodu, jelikož město oznámené pořádané akce uvádí na svém webu.

Hlavním pořadatelem je TZP Nemo Zlín, které také zajišťuje organizaci celého závodu. Finančně se také podílí fond mládeže a tělovýchovy zlínského kraje, jenž přímo na tuto akci uděluje klubu samostatnou dotaci, která bývá celá vyčerpána pouze na tento závod a tedy se ani nezobrazuje či neprojevuje ve výdajích klubu. Dále se na této akci podílí mnoho sponzorů, kteří přispívají spíše menšími částkami, nebo reklamními předměty. Samotný klub se na této akci samozřejmě také podílí, v posledních letech byla jeho finanční účast následovná:

Tabulka.č.4.1: Výdaje na pořádání závodu Nemo Trophy v letech 2007 - 2009

VÝDAJE NA POŘÁDÁNÍ ZÁVODU NEMO TROPHY			
Ročník	2007	2008	2009
částka v tis.Kč	48	62	68

Zdroj: Vlastní zpracování

Z tabulky č. 4.1 je patrný nárůst výdajů na pořádání daného závodu. To ukazuje skutečnost, že klub se snaží zkvalitňovat závod i pomocí financí vynaložených na jeho pořádání. Další zdroje financování závodu plynou, jak již bylo uvedeno z jednorázových sponzorských darů.

Místem konání závodu jsou Městské lázně Zlín, tedy místo, kde členové klubu provozují veškeré své tréninkové jednotky a ostatní činnosti s tréninkem spojené. Důvodem je především skutečnost, že v Městský lázních Zlín je 50ti metrový bazén, splňující nejnáročnější kritéria pro pořádání takových to závodů. Také je to jediný 50ti metrový bazén v okrese.

Závod je vypsan jako otevřený bez dělení na věkové kategorie, tzn. že přihlášení do jednotlivých disciplín jsou rozděleni do rozplaveb nikoli podle věku, ale podle dosažených nejlepších časů, které jsou uvedeny v českých, případně světových tabulkách. Nejmladším závodníkům může být 11let, jinak není stáří závodníka nijak limitováno. Závod je rozdělen na mužskou a ženskou část.

Na Nemo Trophy se mohou závodníci účastnit pouze tratí vybraných pořadatelem závodu. Výběr disciplín je každoročně stejný, zřídka dochází k drobným úpravám. V posledních letech se závodilo v těchto disciplínách:

- ploutvové plavání (PP): 50m, 100m, 200m, 400m, 800m, 1500m,
- rychlostní potápění (RP): 50m, 100m, 400m, 800m.

Účast je podmíněna zasláním řádné přihlášky se všemi náležitostmi do data stanoveného pořadatelem. Přihlášku lze podat v elektronické podobě, nebo faxem. Přihláška také musí

obsahovat kontakt pro potvrzení přihlášky, které pořadatel provede rovněž do jím určeného data. Účastníci mohou své případné dotazy směřovat na uvedený kontaktní telefon. Pořadatel si dále vyhrazuje právo při velkém počtu přihlášek zamítnout možnost startu. O zamítnutí či potvrzení bude v tomto případě rozhodovat včasnost podání přihlášky.

4.1 Startovné

Přihlášený klub zaplatí jednorázový poplatek 300Kč + 100 Kč za každý přihlášený start závodníka ročník narození 1995 a starší. Pro ročník 1996 a mladší startovné činí 300 Kč za každý přihlášený start. Pro příklad, přijede-li na závody klub se dvěma závodníky, kteří oba budou ročník narození 1995 a starší, přičemž jeden bude startovat ve všech disciplínách PP a druhý ve všech disciplínách RP, zaplatí tento klub startovné ve výši 1300Kč. Jednotlivé kluby mají také možnost snížit si své startovné a to tak, že dodají na závody 1 – 2 kvalifikované rozhodčí s CMAS licencí. Tuto nabídku rozhodčích je nutné zaslat společně s přihláškou. Za každého dodaného rozhodčího se klubu odečte částka 500 Kč ze startovného.

Pořadatel dále nabízí možnost ubytování a stravy, na kterou si ovšem klub musí přispět přiměřenou částkou. Cena za ubytování, večeři a snídani činí 350 Kč/osoba. Pokud poptávka převyší kapacitu ubytovacího zařízení, pokusí se pořadatel zajistit náhradní ubytování, ovšem náklady na stravu a ubytování mohou být několikanásobně vyšší. Ubytování a strava za uvedenou cenu opět závisí na včasnosti podané přihlášky.

4.2 Cílová skupina

Závody je určeny především juniorům a seniorům, kteří se aktivně zabývají sportovním potápěním, dosahují v něm určité výkonnosti a tím reprezentují nejen samy sebe, ale i svůj klub. Závodů se každoročně účastní několik českých, moravských a slezských oddílů, které se věnují sportovnímu potápění a to především: Aqua plastkov Liberec, Čochtan Žďár nad Sázavou, Delfín Tábor, KP Pardubice, KSP Olomouc, Laguna Nový Jičín, Modrá Hvězda Praha, Skorpen Přerov, Rejnok Těrlicko, Uhlomost sport Most a samozřejmě závodníci domácího klubu TZP Nemo Zlín.

Pravidelnými účastníky jsou také kluby působící v zahraničí. Přijíždějí závodníci z Maďarska, Německa, Polska a Slovenska. Celkové počty závodníků vypadaly v posledních letech následovně:

Tabulka č.4.2: Počet závodníků na Nemo Trophy ve sledovaném období

POČET ZÁVODNÍKŮ NA NEMO TROPHY			
Ročník	2007	2008	2009
počet závodníků	168	193	212

Zdroj: Vlastní zpracování

Tabulka č. 4.2 ukazuje rostoucí počty účastníků. V posledním roce přesáhl počet účastníků metu 200 osob, což jasně ukazuje rostoucí kvalitu a prestiž vybraného závodu. Rostoucí počet účastníků klade důraz na připravenost organizátorů, čímž zvyšuje nároky na jejich odbornost a kvalitnější práci. Při takovémto formátu závodu (tedy sobota, neděle) je počtem účastníků kolem 200 téměř maximálně využita kapacita závodu.

4.3 Průběh závodu

Vzhledem k pouze dvoudennímu pronájmu Městských lázní dochází k organizačním přípravám až večer před závodem, po ukončení otevírací doby bazénu pro veřejnost. Mezi nejdůležitější organizační přípravy patří vytyčení jednotlivých drah v závislosti na kapacitě bazénu. V tomto případě se jedná o přípravu 8mi tratí. S čímž je úzce spojena i příprava startovacího zařízení a dotykových bloků určených pro doplávání. K tomuto účelu jsou pronajaty dotykové desky Omega, které můžeme vidět na všech světových plaveckých či potápěčských akcích. Dále příprava místnosti na plnění vzduchových láhví pro disciplíny RP. Také se musí připravit místnost pro komentátora závodů, který před závodem sděluje účastníkům další probíhající disciplíny, tak aby se včas dostavili k prezentaci na jednotlivou disciplínu k tzv. předstartérovi. Samozřejmě se nesmí zapomenout na přípravu promítací tabule k promítání výsledků a vytvoření nástěnky na umísťování výsledků v tištěné podobě. Také se musí vyvěsit jednotlivé panely reklamních partnerů. Ráno, v první den závodu dochází ke schůzce organizátorů a delegovaných rozhodčích, tak aby všichni byli seznámeni se svými povinnostmi a stanovenými činnostmi, k úspěšnému proběhnutí závodů. Po této schůzce mohou závody začít.

První pomoc

Zdravotnický a technický dozor v průběhu celého závodu zajišťují členové Záchrané služby města Zlína spolu s dalšími dobrovolnými zdravotníky z řad rodičů či členů klubu. Nutný je také dozor plavčků Městských lázní.

4.4 Ceny, trofeje a finanční prémie

Důležitou informací je skutečnost, že závod není v žádném případě ziskový. Všechny prostředky jsou využity k pronájmu bazénu, příspěvku závodníkům na ubytování a stravu, k zajištění delegovaných rozhodčích, zdravotnického a technického dozoru. Zbylé finanční prostředky jsou použity na nákup trofejí, věcných cen a k finančním premiím nejlepších závodníků.

Každý účastník závodu reprezentuje svůj klub. Nejlepší klub vyhrává pohár věnovaný klubem TZP Nemo Zlín. A to na základě součtu všech dosažených bodů dle CMAS tabulky. Dále jsou v každém klubu oceněni věcnými cenami tři nejlepší závodníci jednotlivých klubů. V individuální soutěži jsou ceny mnohem zajímavější, vítězové jednotlivých disciplín získávají upomínkové poháry. Tři nejlepší individuální výkony v součtu všech disciplín dle bodové tabulky CMAS získají finanční prémie v hodnotě 200eur za nejlepší výkon, 100eur za druhý nejlepší výkon a 50eur za třetí nejlepší individuální výkon. Tyto finanční prémie se rozdělují jak v mužské, tak ženské kategorii.

4.5 Návrhy na zlepšení pořádaného závodu

Současná organizace je na úrovni ostatních takto zaměřených sportovních akcí. Od prvního ročníku závodu nikdy nebyly vážnější problémy, které by bránily uspořádání dalšího ročníku. Každý závod má však malé nedostatky, které je možné odstranit.

Při sledování posledního ročníku Nemo Trophy se mi líbila skutečnost, že do příprav a průběhu závodu byli zapojeni samotní členové klubu, rodiče členů a fanoušci klubu, kteří se podíleli jak na organizačních přípravách, tak na technických přípravách bazénu. Organizačních příprav se účastnili hlavně členové sportovního výboru klubu, v čele s místopředsdou klubu ve funkci sportovního manažera, který má celé závody na starosti. Technickou přípravu naopak zajišťovali mladí členové klubu pod vedením některého člena výboru.

Počet zvolených tratí zcela odpovídá počtu závodníků, ovšem při rostoucí počet závodníků by výrazně ovlivňoval časový harmonogram závodu. V tomto ohledu bych doporučil organizátorům, aby buďto přímo ustanovili maximální počet závodníků, nebo s rostoucím počtem rozšířili konání závodu o jeden den, nebo alespoň odpoledne tak, aby závody probíhali jako většina velkých závodů celý víkend. Tedy se začátkem v pátek a koncem v neděli. Sám bych se přiklonil k variantě rozšíření závodu a to proto, že čím více závodníků přijede, tím kvalitnější a hlavně prestižnější závody budou. A jejich prestiž považuji za důležitou, ať už v prezentaci samotného klubu, ale především k prezentaci tohoto méně známého sportu.

S tímto rozšířením je spjatá také nutnost rozšíření ubytovacích kapacit, která je už tak dosti nedostatečná. Internát, se kterým klub spolupracuje, nemá tolik lůžek, aby zajistil ubytování pro všechny účastníky závodu. Doporučil bych organizátorům spolupráci s ubytovnami v blízkém okolí bazénu, popřípadě s nedalekými kolejemi Univerzity Tomáše Bati. V případě domluvení rozumné ceny i spolupráci s hotely v centru města, což je ovšem pouze krajní řešení situace.

Dalším problémem při pořádání závodu je nedostatečná kapacita parkovišť před Městskými lázněmi a jejich nejbližším okolí. Většina týmů z ČR přijíždí na závody

automobily, které pak plní parkoviště a tím nepřímo ovlivňují účast diváků, kteří často radši odjedou a nejdou se podívat, než aby parkovali daleko od bazénu. Vím, že tenhle problém klub sám o sobě nemůže ovlivnit, ve smyslu, že by nechal postavit další podpůrné parkoviště, ale přece jen by mohl snížit počet zaparkovaných aut tím, že by se pokusil domluvit s účastníky, aby na závody docházeli pěšky nebo dojížděli v co nejmenším počtu aut.

Za velmi nedostatečnou považuji propagaci celého závodu a tím i podvědomí lidí o vybraném sportu. Mezi závodníky si již sice Nemo Trophy jméno vybudovalo, ale široká veřejnost o tomto závodě skoro neví. Vždyť na závody chodí především bývalí členové klubu, kteří to ovšem berou spíše jako společenskou událost, než jako diváckou podporu domácích závodníků. Největší část diváků tvoří rodiče závodníků, ale jak již bylo řečeno široká veřejnost se zde jen tak neobjeví. Proto by se klub měl pokusit o větší propagaci, například natisknutím a rozvěšením plakátů ve Zlíně a blízkém okolí, které by na tyto závody zvaly. Další možnosti vidím v krátké reklamě v místních rádiích a televizích, která by sice nebyla zadarmo, ale jistě by nějaké zájemce přilákala.

5 SHRNUÍ, NÁVRHY A DOPORUČENÍ

Analýza příjmů a výdajů klubu sportovních potápěčů TZP Nemo Zlín ukázala, že sportovní klub naprostou většinu příjmů, které dokáže ve snaze o správné fungování organizace zajistit, vynaloží na realizaci svých činností vycházejících ze stanov klubu (příloha č. 2).

Klub při pořádání závodů vychází ze základních manažerských činností. Nejdůležitější je kvalitní plánování a poté samotná organizace závodu, což práce popisuje v kapitole č. 4. Ovšem vždy je potřeba se zlepšovat, proto v předchozí kapitole uvádím i návrhy a doporučení pro zlepšení kvality klubem pořádaného závodu Nemo Trophy.

V dnešní době není vůbec jednoduché finančně zajistit fungování klubu, protože získávání peněžních prostředků je stále těžší a těžší. V tomto ohledu by se klub měl zaměřit na zvýšení členské základny, z čehož by pro něj plynuly příjmy z členských příspěvků. Doporučil bych klubu zaměřit se na získávání především mladých členů, kteří mají zájem o ploutvové plavání, potažmo sportovní potápění. Získat mladé členy by klub mohl především ve spolupráci s plaveckým klubem SK Zlín, který svou činnost provozuje také v Městských lázních. Sportovní klub by mohl spolupracovat s trenéry SK Zlín, kteří by vytipovali a doporučili své členy, jejichž výkonnost v klasickém plavání není tak vysoká, aby mohli dosáhnout výraznějších úspěchů. Tím pádem by mohli mít zájem o ploutvové plavání. Další možný způsob získávání mladých členů se naskýtá ve vypisování náboru na ploutvové plavání. Pokud by klub minimálně jednou ročně takový nábor vypsal, jistě by z něj nějaké nadějně členy získal.

Po finanční stránce by klub nepochybně potřeboval stálého sponzora, který by byl ochoten dlouhodoběji spolupracovat s TZP Nemo Zlín. Nevýhodou pro získávání takovýchto sponzorů je malá atraktivita celého sportu, ale vedení klubu bych doporučil argumentovat skutečností, že v tomto sportu není tolik afér, ať už dopingových či jiných, které snižují reputaci sponzorské firmy. Nejlepší možná varianta je navázat dlouhodobou spolupráci s firmami, které vlastní, nebo v nichž působí rodiče členů klubu. V této činnosti by měl být klub průbojnější a podnikat více kroků, vedoucích k získání takových sponzorů.

Dále bych klubu doporučil, aby ve snaze o dosahování co nejlepších výsledků standardizoval kvalitu tréninků. Vypozoroval jsem, že úroveň jednotlivých tréninků, vedených různými trenéry je diametrálně odlišná. Což má dopad i na počtu zúčastněných na trénincích. Proto by se měli ti, kteří se podílí na přípravě a vedení tréninkových jednotek, domluvit na určitém postupu, kterým budou veškeré tréninky vedeny.

Na kvalitě činnosti klubu má také vliv skutečnost, že klub po restituci majetku nemá vlastní klubovnu, která byla a znovu by se mohla stát základnou všem členům. Ovšem TZP Nemo Zlín jakožto malá nezisková organizace, nedisponuje vysokými finančními prostředky, respektive veškeré své příjmy, ať už se jedná o dotace či členské příspěvky, plně využije k zajištění své sportovní činnosti. Jediným možným zdrojem k financování tak nákladného projektu by mohla být podpora ze strukturálních fondů Evropské Unie. Nutno podotknout, že by klub musel vynaložit nemalé úsilí k tomu, aby vůbec zjistil, jak tyto fondy fungují a kolik prostředků by z něj mohl čerpat. Doporučil bych vedení klubu zkusit se touto myšlenkou alespoň chvíli zabývat, aby členům zajistili klubovnu a potřebné zázemí.

Na závěr je potřeba konstatovat, že všichni členové výboru klubu dělají svou činnost bez nároku na honorář, tudíž ve svém volném čase a zcela dobrovolně. V tom spatřuji obrovskou nevýhodu, protože nejvyšší představitelé klubu se musí věnovat svým pracovním povinnostem a na vedení klubu jim zbývá opravdu pouze volný čas. Ke změně této skutečnosti by vedla pouze změna z neziskové organizace na ziskovou společnost, kterou v žádném případě nedoporučuji.

6 ZÁVĚR

Cílem diplomové práce byla analýza financování sportovního klubu. Pro dosažení tohoto cíle jsem se podrobně zaměřil na příjmy a výdaje klubu TZP Nemo Zlín, které byly detailně analyzovány. Důležitým prvkem pro toto analyzování byla možnost přístupu ke všem dokumentům klubu, což mou práci bezpochyby zkvalitnilo. Na základě zjištěných poznatků poukazuji na nečerpané prostředky, především v možnosti využití strukturálních fondů Evropské unie. Dále uvádím možnosti, jak by klub mohl zvýšit svou členskou základnu a tím zvýšili i příjmy klubu.

Teoretická část se zaměřila na všechny druhy příjmů občanského sdružení plynoucí ze skutečnosti, že se jedná o neziskovou organizaci. Dále popisuje důležité manažerské funkce, které jsou nedílnou součástí při plánování, organizování, kontrole a vedení vybraného klubu.

Diplomová práce detailně analyzovala všechny příjmy a výdaje klubu, z čehož vyplynulo, že klub hospodaří s téměř vyrovnaným rozpočtem, což plně souhlasí s posláním neziskové organizace. Další část se zaměřila na popis mezinárodního závodu pořádaného vybraným klubem. Tento závod mohl být analyzován díky osobním rozhovorům s vedením klubu a také vlastním pozorováním při přípravách v roce 2009. Veliké plus spatřuji ve skutečnosti, že klub si při pořádání tohoto závodu vystačí vlastními silami, tedy jsou do něj zapojeni téměř všichni členové klubu, a tak klub nemusí platit pomocné síly. Dále jsem uvedl možnosti zlepšení při organizaci a plánování závodu, které mohou vést k jeho zkvalitnění.

Diplomová práce může posloužit vybranému klubu, pro zajištění vyšších příjmů, od kterých se odvíjí různé možnosti, jako například více tréninkových jednotek, které vedou k vyšší trénovanosti členů klubu a následně mohou mít dopad na jejich sportovní úspěchy.

Tato práce může sloužit i nově vznikajícím občanským sdružením, kterým by poskytla zajímavé informace, tipy a rady jak zajistit co nejvíce příjmů pro svůj klub. Další přínos by mohla mít pro stávající občanské sdružení s podobnými finančními nedostatky, se kterými se potýká tento klub.

Seznam použité literatury

1. BĚLOHLÁVEK, F.; KOŠŤAN, P.; ŠULEŘ, O. Management. Brno: Komputer Press, 2006. 724 s. ISBN 80-251-0396-X.
2. ČÁSLAVOVÁ, E. *Management sportu*. 1. vyd. Praha: East West Publishing Company, 2000. 172 s. ISBN 80-7219-010-5.
3. ČECHOVSKÁ, I., MILER T., *Plavání*. 2. vyd. Praha: Grada, 2008. 128 s. ISBN 978-80-247-2154-5.
4. DLUHOŠOVÁ, D. Finanční řízení a rozhodování podniku: analýza, investování, oceňování, rizika, flexibilita. 1. vyd. Praha: Ekopress, 2006. 191 s. ISBN 80-86119-58-0.
5. DURDOVÁ, I. *Základní aspekty sportovního marketingu*. 1. vyd. Ostrava: VŠB- TU Ostrava, 2005. 88 s. ISBN 80-248-0827-7.
6. KOTLER, Philip; KELLER, Kevin Lane. *Marketing management*. 1.vyd. Praha: Grada Publishing, 2007. 788 s. ISBN 978-80-247-1359-5.
7. LEDNICKÝ, V. Stručná učebnice základu managementu. Ostrava: Repronis Ostrava, 2005. 60 s. ISBN 80-7329-090-1.
8. KOONTZ, H.; WEIHRICH, H. Management. Praha: Victoria Publishing, 1998. 659 s. ISBN 80-7219-014-8.
9. NOVOTNÝ, J. *Ekonomika sportu*. 1. vyd. Praha: ISV, 2000. 263 s. ISBN 80-85866-68-4
10. TOPINKA, J.; STANJURA, J. *Občanská sdružení ve sportu*. 1. vyd. Olympia, 2001. 264 s. ISBN 80-7033-223-9.
11. RŮŽIČKOVÁ, R. *Neziskové organizace*. 9. vyd. Olomouc : Anag, 2007. 238 s. ISBN 978-80-7263-404-0.
12. VODÁČEK, L.; VODÁČKOVÁ, O. *Moderní management v teorii a praxi*. 2. vyd. Management Press, 2009. 324 s. ISBN 978-80-7261-197-3.

INTERNETOVÉ ZDROJE:

13. Teoretické údaje [online] [cit. 2010-01-17] Dostupné na World Wide Web:
<http://www.cmas.org/>
14. Teoretické údaje [online] [cit. 2010-01-17] Dostupné na World Wide Web:
<http://www.cmas.cz/>
15. Teoretické údaje [online] [cit. 2010-01-19] Dostupné na World Wide Web:
<http://ploutve.info/>

16. Teoretické údaje [online] [cit. 2010-01-25] Dostupné na World Wide Web:
<http://www.nemozlin.cz/>

17. Teoretické údaje [online] [cit. 2010-01-25] Dostupné na World Wide Web:
<http://www.sportovni.net/plavsploutve/>

OSTATNÍ ZDROJE:

18. Interní materiály sportovního klubu TZP Nemo Zlín

Seznam zkratek

aj. – a jiné

CMAS – Confédération Mondiale des Activités Subaquatiques

ČR – Česká republika

DPP – dálkové ploutvové plavání

EP – evropský pohár

Ing. – inženýr

KP – klub potápěčů

KSP – klub sportovních potápěčů

m – metr (jednotka míry)

MČR – mistrovství České republiky

ME – mistrovství Evropy

MS – mistrovství Světa

MSJ – mistrovství Světa juniorů

např. - například

PP – ploutvové plavání

RP – sportovní potápění

Sb. – sbírka

SK – sportovní klub

TZP – tréninková základna potápěčů

tzv. – takzvaný

ZDP – zákon o dani z příjmů

Prohlášení o využití výsledků diplomové práce

Prohlašuji, že

- jsem byl seznámen s tím, že na mou diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, diplomovou práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že diplomová práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího diplomové práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o diplomové práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, diplomovou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 30. dubna 2010

.....
Bc. Jaroslav Míkl

Adresa trvalého pobytu studenta:

Nivy 1500, 765 02 Otrokovice

Seznam příloh

Příloha č.1: Vybavení ploutvového plavce (monoploutev, šnorchl)

Příloha č.2: Stanovy klubu TZP Nemo Zlín

Příloha č.3: Obecně závazná vyhláška o sportovních a kulturních podnicích

Příloha č. 1: Vybavení ploutvového plavce (monoploutev, šnorchl)



Příloha č.2: Stanovy klubu TZP Nemo Zlín

S T A N O V Y K L U B U

TZP NEMO Zlín

se sídlem ve Zlíně, Smetanova 2401

Únor 2005

Schváleny členskou schůzí

dne 10. února 2005

Úvodní ustanovení

- 1) Klub TZP NEMO Zlín (dále jen klub) je občanským sdružením (dále jen o.s.) v souladu se zákonem č. 83/90 Sb. o sdružování občanů. Klub je členem Svazu potápěčů Moravy a Slezska (dále SPMS).
- 2) Klub má sídlo ve Zlíně, Smetanova 2401, PSČ 760 01
- 3) Klub má svoji právní subjektivitu .

II.

Předmět činnosti

- 1) Předmětem činnosti klubu je aktivní tréninková, sportovní, závodní i rekreační, organizační, technická, výchovná, výuková, hospodářská, osvětová a kulturní činnost v oblasti sportu a tělesné výchovy, zejména v oblasti potápění, plavání a vodních sportů a s tím souvisejícími podpůrnými činnostmi. Klub se také zabývá činnostmi souvisejícími s ochranou životního prostředí.

- 2) Veškerá činnost klubu vychází a řídí se z platnými zákony České republiky.
- 3) Činnost klubu úzce navazuje na činnost SMPS, dále na činnost mezinárodních potápěčských organizací. Klub může rozvíjet mezinárodní činnost a to především za účelem organizování závodů, zdokonalování výcviku, zvyšování sportovní výkonnosti, výměny informací, poskytování služeb a kulturně-osvětové činnosti.
- 4) Cílem činnosti klubu je vytvářet a realizovat podmínky pro zájmovou činnost svých členů i další veřejnosti. Klub prosazuje a hájí zájmy svých členů a svojí činností přispívá k rozvoji osobnosti člověka.

III.

Vznik a zánik členství, orgány klubu

- 1) Členem klubu se může stát osoba, která splňuje tyto požadavky:

Stala se kandidátem na členství v klubu, je zletilá, uhradila kandidátský poplatek schválený členskou schůzí pro dané období, v období kandidatury, zpravidla dva roky po sobě jdoucích, plní si řádně povinnosti člena klubu dle stanov. Nezletilý se může stát členem nebo kandidátem klubu na základě souhlasu jednoho z rodičů nebo zákonného zástupce. O přijetí člena nebo kandidáta klubu rozhoduje výbor klubu.

- 2) Členství v klubu zaniká

na základě žádosti člena, jeho úmrtím, zániku organizačního článku nebo na základě neplacení členských příspěvků po dobu delší než jeden rok, či neplnění povinností, a to na návrh výboru schválený 3/5 většinou přítomných na členské schůzi. Členství zaniká schválením přestupu člena do jiné organizace výborem klubu dle přestupního řádu SPČR.

IV.

Práva a povinnosti členů klubu

- 1) Základním právem člena(kandidáta) klubu je podílet se dle svých možností a schopností na činnosti klubu, a účastnit se členských schůzí, hlasovat ve věcech o kterých rozhoduje členská schůze, využívat všech výhod plynoucích ze členství v klubu a upřesněných pro dané období členskou schůzí, účastnit se výborové schůze s možností vznášet připomínky a návrhy k chodu klubu.. Pro kandidáty členství mohou platit omezení v právech schválená členskou schůzí pro dané období
- 2) Základní povinností člena je respektovat stanovy klubu, platit řádně členské příspěvky, odpovědně vykonávat přijaté funkce a chránit majetek a zájmy klubu, účastnit se členských schůzí, účastnit se akcí členskou schůzí určených jako nezbytných pro zabezpečení chodu klubu, reprezentovat klub na veřejnosti podle nejlepšího vědomí a svědomí a nepoškozovat ho jakýmkoliv způsobem.

V.

Orgány klubu a jejich činnost

- 1) Vrcholným orgánem klubu je členská schůze.
- 2) Za chod klubu zodpovídá (minimálně tříčlenný) výbor, který je volen členskou schůzí na tříleté funkční období a řídí ho v mezidobí mezi členskými schůzemi.. Volby do výboru klubu se provádějí tajným hlasováním, pokud nebude rozhodnuto jinak. O počtu kandidátů rozhodují přítomní členové. Volby jsou právoplatné, zúčastní-li se jich nadpoloviční většina členů klubu. Pokud se člen klubu nemůže osobně dostavit na členskou schůzi, má právo se písemně omluvit z účasti. Takto omluvený člen se vede jako přítomný s tím, že se zdržuje všech hlasování.
- 3) Členskou schůzi svolává výbor minimálně 2 x ročně v dostatečném časovém předstihu. Výši klubových příspěvků navrhuje výbor a schvaluje členská schůze 3/5 většinou přítomných. Výbor klubu se schází minimálně 4 x ročně a na požádání kteréhokoliv člena klubu jsou členové výboru povinni mu oznámit nejbližší termín a místo schůzky výboru.

4) Zvolený výbor volí předsedu klubu ze členů výboru. Pro tuto volbu stanoví výbor klubu způsob volby. Statutární zástupce klubu je předseda a dva místopředsedové . Jednají za klub každý samostatně, ke svému podpisu mohou připojit otisk razítka klubu.

VI.

Hospodaření klubu

- 1) Činnost klubu je financována z jeho vlastních zdrojů a příspěvků jiných organizací, institucí a fyzických osob. O využívání získaných prostředků rozhoduje výbor klubu. Za vlastní zdroje se považují členské příspěvky a příjmy z hospodářské činnosti klubu.
- 2) Hospodářská činnost klubu se řídí platnými a obecně závaznými zákony a platnými předpisy ČR.

VII.

Majetek a klubu

Majetek klubu tvoří movitý a nemovitý majetek a finanční prostředky získané vlastní činností klubu, klubovými členskými příspěvky a prostředky získanými od jiných subjektů. Majetek získaný formou účelových dotací či příspěvků je považován za majetek svěřený a podléhající oddělenému zúčtování a evidenci.

VIII.

Závěrečná ustanovení

- 1) Tyto stanovy klubu nabývají platnosti dnem schválení členskou schůzí a účinnosti nabývají dnem jejich registrace u příslušného úřadu. Změny stanov schvaluje členská schůze 3/5 většinou přítomných.
- 2) Tyto stanovy klubu TZP NEMO Zlín byly schváleny členskou schůzí dne 10.2.2005 ve Zlíně .

Příloha č. 3 Obecně závazná vyhláška o sportovních a kulturních podnicích

Statutární město Zlín 33/2004

Obecně závazná vyhláška č. 33/2004 o sportovních a kulturních podnicích

Zastupitelstvo města Zlína se na svém zasedání dne 25. 11. 2004 usnesením číslo 4/17Z/2004 usneslo vydat na základě ustanovení § 10 písmeno b), § 84 odst. 2 písmeno i) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Článek I.

Úvodní ustanovení

Touto obecně závaznou vyhláškou se stanovují závazné podmínky pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků (dále jen akce) v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku.

Článek II.

Pořadatel

Pořadatelem je fyzická nebo právnická osoba, která akci pořádá. Pořadatel a členové pořadatelské služby jsou povinni být po celou dobu průběhu akce viditelně označeni nápisem -POŘADATEL-.

Článek III.

Povinnosti pořadatele

(1) Pořadatel je povinen akci písemně oznámit Magistrátu města Zlína (dále jen úřad) alespoň 14 dní předem, nejdříve však 3 měsíce předem. Akci pořádanou na veřejném prostranství je pořadatel povinen oznámit vždy. Akci pořádanou na jiném místě jen tehdy, pokud doba jejího ukončení přesáhne 22:00 hodin.

(2) V oznámení je pořadatel povinen uvést:

- a) jméno, příjmení a trvalý pobyt pořadatele, u právnické osoby její název, sídlo a IČO a dále jméno, příjmení a trvalý pobyt toho, kdo je oprávněn v této věci jednat jejím jménem;
- b) bankovní spojení, je-li pořadatel podnikatelem;
- c) účel akce, popřípadě její název;
- d) datum a dobu konání akce;
- e) místo konání akce;
- f) stručný popis průběhu akce;
- g) předpokládaný počet účastníků;
- h) počet členů pořadatelské služby;
- i) způsob zajištění bezpečnosti a zdraví lidí (zdravotní pomoc, požární ochrana);
- j) výčet použité techniky;
- k) způsob zajištění úklidu, je-li místem konání akce veřejné prostranství;
- l) použití světelných a jiných efektů;
- m) použití pojízdného pódia nebo přenosných tribun a jejich kapacitu;
- n) přítomnost živých zvířat na akci.

(3) Ke splnění oznamovací povinnosti je možno použít formulář, který je k dispozici na úřadě nebo na Městském informačním a turistickém středisku Magistrátu města Zlína.

(4) K oznámení je pořadatel povinen doložit:

- a) souhlas vlastníka (uživatele) místa konání akce, není-li jím sám pořadatel; v případě lokalit vymezených v přílohách této vyhlášky není třeba souhlas dokládat;
- b) schématický situační náčrt místa konání akce;
- c) v případě prodeje zboží, či provozování služeb kopii živnostenského listu, případně výpis z obchodního rejstříku.

(5) Pořadatel je povinen zabezpečit, aby akce probíhala v souladu se skutečnostmi uvedenými v oznámení. Toto oznámení, včetně případných souhlasů, je pořadatel povinen na požádání předložit, a to po celou dobu trvání akce.

(6) Dojde-li v průběhu akce k porušení povinností stanovených touto obecně závaznou vyhláškou, je pořadatel povinen uposlechnout výzvy strážníka Městské policie Zlín (dále jen strážník) a okamžitě sjednat nápravu.

Článek IV.

Zvláštní ustanovení pro pořádání a průběh akce na veřejném prostranství

(1) Akci lze pořádat pouze na veřejných prostranstvích vymezených v příloze č. 1 této vyhlášky. Rada města Zlína může v jednotlivých případech udělit výjimku na základě písemné žádosti pořadatele a schválit pořádání akce na jiném veřejném prostranství.

(2) Cirkusy a lunaparky lze umisťovat bez výjimky pouze na veřejná prostranství vymezená v příloze č. 2 této vyhlášky.

(3) Akce na náměstí Míru lze v pondělí a středu v době od 8:00 do 17:00 hodin pořádat jen se souhlasem úřadu.

(4) Zdravotnická pomoc musí být po celou dobu průběhu akce viditelně označena.

(5) Akce musí být pořádána v souladu s místní právní úpravou¹⁾ a obecnou právní úpravou³⁾.

Článek V.

Zvláštní ustanovení pro ukončení akce

na veřejném prostranství

(1) Pořadatel je povinen ukončit akci na veřejném prostranství vždy do 22:00 hodin. Rada města Zlína může v jednotlivých případech, zejména za účelem kulturního oživení města, udělit výjimku na základě písemné žádosti pořadatele a schválit jinou dobu ukončení akce.

(2) Po ukončení akce je pořadatel povinen zabezpečit na vlastní náklady uvedení místa, kde se akce konala, do původního stavu ve lhůtě do 6 hodin od ukončení akce.

(3) Dojde-li v průběhu akce k závažnému porušení povinností stanovených touto obecně závaznou vyhláškou, je pořadatel povinen uposlechnout výzvy strážníka a akci okamžitě ukončit.

Článek VI.

Kontrola a sankce

(1) Kontrolu a dozor nad dodržováním této obecně závazné vyhlášky vykonává úřad a Městská policie Zlín.

(2) Porušení této obecně závazné vyhlášky lze postihovat jako přestupek, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů nebo o trestný čin⁴).

Článek VII.

Závěrečná ustanovení

(1) Platností této vyhlášky nejsou dotčeny povinnosti stanovené jinými právními předpisy.

(2) Tato vyhláška ruší obecně závaznou vyhlášku č. 7/V/2001 o sportovních a kulturních podnicích včetně jejích novelizací č. 16/V/2001 a č. 13/V/2003.

(3) Tato vyhláška nabývá účinnosti 1. ledna 2005.

Mgr. Hynek Steska v.r. Mgr. Tomáš Úlehla v.r.

náměstek primátora primátor

